

รายงานการวิจัย

เรื่อง การรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของนักศึกษา
ระดับอุดมศึกษาในประเทศไทย

(The Undergraduaged Student's Perception of ASEAN Economic
Community in Thailand.)

รองศาสตราจารย์. ดร.ขวัญกมล ดอนขวา

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

รายงานการวิจัย

เรื่อง การรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของนักศึกษา
ระดับอุดมศึกษา ในประเทศไทย

(The Undergraduated Student's Perception of ASEAN Economic
Community in Thailand.)

คณะผู้วิจัย

หัวหน้าโครงการ

รองศาสตราจารย์ ดร. ขวัญกมล ดอนขวา

สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการ

สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

ผู้ร่วมวิจัย

นางสาวนิรมล กลัดสมบุญ

สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการ สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

มีนาคม 2555

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง การรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของนักศึกษา ระดับอุดมศึกษาในประเทศไทย มีวัตถุประสงค์ของงานวิจัยเพื่อ 1) ศึกษาถึงระดับการรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) 2) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าถึงข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในประเทศไทย และ 3) ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ คณะวิชา และชั้นปีการศึกษาของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา ที่มีผลต่อระดับการรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) โดยเน้นกลุ่มนักศึกษาระดับปริญญาตรี 4 มหาวิทยาลัยใน จังหวัดนครราชสีมาซึ่งอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย กำหนดจำนวนขนาดของกลุ่มตัวอย่างรวมทั้งสิ้น 400 คน ใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล ทำการวิเคราะห์ข้อมูล ด้วยวิธีการวิเคราะห์เชิงพรรณนา ด้วยค่าเฉลี่ย ร้อยละ ค่าสถิติ t-test F-test และ Scheffe's method

ผลการศึกษา พบว่า ระดับการรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษายู่ในระดับปานกลางโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.72 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน สรุปผลได้ว่าปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เป็นลำดับแรก คือ ปัจจัยด้านความสนใจของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา รองลงมาคือปัจจัยด้านการสอนจากบุคลากรและการกำหนดวิชาเรียนในหลักสูตร และปัจจัยด้านคำบอกกล่าวของคนรอบตัว ความลำดับ นอกจากนี้ผลการวิเคราะห์ยังพบว่าเพศหญิงมีการรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนมากกว่าเพศชาย ด้านชั้นปีการศึกษาพบว่านักศึกษาที่กำลังศึกษาในชั้นปีการศึกษาที่ 3 มีการรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในด้านความหมายของ AEC และด้านแนวทางการปรับตัว และการใช้ประโยชน์จากการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของอาเซียน มากกว่าผู้ที่กำลังศึกษาในชั้นปีการศึกษาที่ 1 และ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และยังพบว่าคณะวิชาที่กำลังศึกษาแตกต่างกันมีการรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกันในด้านความหมายของ AEC เท่านั้น

Abstract

The objective of this research was to study perceptions and factors affecting perceptions of ASEAN Economic Community by undergraduate students in Thailand, with the main emphasis on the perceptions by the undergraduate students studying at higher education institutions in northeastern Thailand. The samples consisted of 400 students. Questionnaires were used to collect data, which were later analyzed by descriptive analysis method, means, percentage, t-test, and F-test.

Results of the study showed that the perceptions of ASEAN Economic Community by undergraduate students were moderate, at 2.72, while analysis of the affecting factors suggested that the most important factors were students' interest, teachers' instructions, course placements in the curriculum, and informational influence of people around them, respectively. Besides, the results showed that female students' perceptions were higher than those of their male counterparts; by years of study, it was found that 3rd year students had higher perceptions than those of 1st and 2nd year students in matters of meanings, and ways to self-adjustments and the benefits to gain from AEC, with statistical significance at .05; it was also found that in terms of courses being studied, students had different perceptions only in meanings of AEC.

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่อง การรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของนักศึกษา ระดับอุดมศึกษาในประเทศไทย สามารถสำเร็จล่วงเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัยได้ ด้วยความอนุเคราะห์จาก อ.อนิรุท พิพัฒน์ประภา อาจารย์ประจำคณะบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี วิทยาเขตนครราชสีมา ในการเป็นผู้ประสานงานการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาได้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์

อีกทั้ง ขอขอบคุณนางสาวณัชชา ลิ้มปรีศรีสุวรรณ ที่ช่วยในการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเรื่องนี้ให้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย ตลอดจนขอขอบคุณผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องที่ทำให้งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จล่วงด้วยดี

ขวัญกมล คุณนขา
นิรมล กัตติสมบุญ
2555

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ (ภาษาไทย).....	ก
บทคัดย่อ (ภาษาอังกฤษ).....	ข
กิตติกรรมประกาศ.....	ค
สารบัญ.....	ง
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญรูปภาพ.....	ช
บทที่	
1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
1.3 สมมุติฐานการวิจัย.....	4
1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....	5
1.5 ประโยชน์ที่ได้รับ.....	5
1.6 คำนิยามศัพท์.....	5
2 ปรัชญาบรรณกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
2.1 ทฤษฎีการรับรู้.....	6
2.2 ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน.....	10
2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	15
2.4 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	20
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	21
3.1 วิธีวิจัย.....	21
3.2 ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และสถานที่ทำการวิจัย.....	22

สารบัญ (ต่อ)

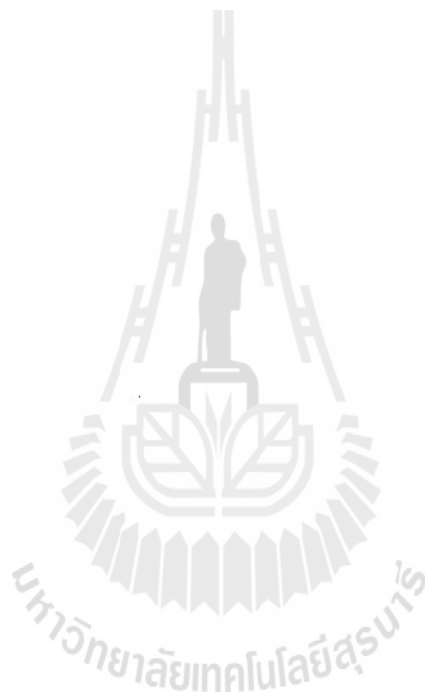
	หน้า
3.3 เครื่องมือในการวิจัย.....	23
3.4 การสร้างและหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ.....	25
3.5 ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ.....	25
3.6 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	26
3.7 ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล.....	27
3.8 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	27
4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	28
4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน เกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม.....	28
4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับการรับรู้ข่าวสาร AEC ของผู้ตอบแบบสอบถาม...30	30
4.3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อปัจจัย ที่มีผลต่อการเข้าถึงข่าวสาร AEC.....	31
4.4 ผลการทดสอบสมมติฐาน.....	31
5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	40
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	40
5.2 อภิปรายผลการวิจัย.....	42
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	43
5.3.1 ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย.....	43
5.3.2 ข้อเสนอแนะจากนักวิจัย.....	43
บรรณานุกรม.....	44
ภาคผนวก ก.....	46
ประวัติผู้เขียน.....	51

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม.....	26
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน.....	28
4.2 ผลการวิเคราะห์การรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC).....	30
4.3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC).....	31
4.4 ค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จำแนกตามเพศ.....	32
4.5 ผลต่างของค่าเฉลี่ยสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้ข่าวสารประชาคม เศรษฐกิจอาเซียน จำแนกตามเพศเป็นรายคู่.....	33
4.6 ค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จำแนกตามชั้นปีการศึกษา.....	35
4.7 ผลต่างของค่าเฉลี่ยสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้ข่าวสารประชาคม เศรษฐกิจอาเซียน จำแนกตามชั้นปีการศึกษาเป็นรายคู่.....	36
4.8 ค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จำแนกตามคณะวิชาที่กำลังศึกษา.....	37
4.9 ผลต่างของค่าเฉลี่ยสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้ข่าวสารประชาคม เศรษฐกิจอาเซียน จำแนกตามคณะวิชาที่กำลังศึกษาเป็นรายคู่.....	39

สารบัญรูปภาพ

รูปภาพที่	หน้า
2.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	20

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศของประเทศไทย (online, 2008) ได้อธิบายสาระสำคัญของความเป็นมาของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หรือ ASEAN Economic Community (AEC) ว่า เชื่อมโยงมาจากสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (The Association for Southeast Asian Nations: ASEAN) ซึ่งได้ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ. 2510 (ค.ศ. 1967) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมความร่วมมือทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม ส่งเสริมสันติภาพและความมั่นคงในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ อันนำมาซึ่งเสถียรภาพทางการเมือง และความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม แต่เมื่อสภาพการค้าระหว่างประเทศในโลกมีแนวโน้มที่กดดันทางการค้ารุนแรงขึ้น ทำให้อาเซียนให้ความสำคัญในการเสริมสร้างความแข็งแกร่งทางเศรษฐกิจร่วมกันอย่างต่อเนื่อง ปัจจุบันมีประเทศสมาชิกจำนวน 10 ประเทศ ต่อมาในการประชุมผู้นำอาเซียน ครั้งที่ 9 ระหว่างวันที่ 7-8 ตุลาคม พ.ศ. 2546 ที่เมืองบาหลี ประเทศอินโดนีเซีย ผู้นำกลุ่มประเทศอาเซียน ได้ลงนามในปฏิญญาว่าด้วยความร่วมมืออาเซียน (Declaration of ASEAN Concord II หรือ Bali Concord II) เพื่อประกาศจัดตั้งประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) ภายในปี ค.ศ. 2020 (พ.ศ. 2563) โดยได้รับสนับสนุนการรวมตัวและความร่วมมืออย่างรอบด้านจากกลุ่มประเทศสมาชิก โดยในด้านเศรษฐกิจให้จัดตั้ง AEC ซึ่งมีลักษณะคล้ายคลึงกับประชาคมเศรษฐกิจยุโรป (European Economic Community: EEC) ในเวลาต่อมาผู้นำกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียนได้เห็นชอบให้เร่งรัดการเป็นประชาคมอาเซียนให้เร็วขึ้นกว่าเดิมอีก 5 ปีเป็นปี ค.ศ. 2015 (พ.ศ. 2558) โดยมีวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) คือ เพื่อให้มีการเคลื่อนย้ายสินค้าบริการ การลงทุนและแรงงานฝีมืออย่างเสรีและการเคลื่อนย้ายเงินทุนที่เสรีมากขึ้น โดยให้นำร่องการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจในสินค้าและบริการสำคัญ 11 สาขา (Priority Integration Sectors) ภายในปี ค.ศ. 2010/2013 (พ.ศ. 2553 - 2556) ได้แก่ ผลิตภัณฑ์เกษตร ผลิตภัณฑ์ประมง ผลิตภัณฑ์ไม้ ผลิตภัณฑ์ยาง ผลิตภัณฑ์ยานยนต์ สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม อิเล็กทรอนิกส์ เทคโนโลยีสารสนเทศ สุขภาพ การท่องเที่ยว และการบิน

นอกจากนี้ประเทศสมาชิกได้กำหนดยุทธศาสตร์ระยะยาวของภูมิภาค 4 ด้านร่วมกัน คือ (1) การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน (A Single Market and Production Base) คือให้มีการเคลื่อนย้ายเสรีทั้งสินค้า บริการ การลงทุน แรงงานฝีมือ และเงินทุน (2) เพื่อสร้างเสริมขีดความสามารถในการแข่งขัน (A highly Competitive Economic Region) โดยจะพัฒนาให้เป็น e-ASEAN และปรับปรุงนโยบายภาษี นโยบายการแข่งขัน สิทธิทรัพย์สินทางปัญญา การคุ้มครองผู้บริโภค พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (3) การเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างเสมอภาค (A Region of Equitable Economic Development) โดยลดช่องว่างการพัฒนาระหว่างสมาชิกเก่า-ใหม่ และสนับสนุนการพัฒนาธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) และ (4) การเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก (A Region that is Fully Integrated to the Global Economy) โดยปรับประสานนโยบายเศรษฐกิจ สร้างเครือข่ายการผลิตและจำหน่าย จัดทำ Free Trade Area (FTA) กับประเทศนอกภูมิภาค โดยได้เน้นย้ำความสำคัญของการศึกษาซึ่งเป็นกลไกสำคัญในการนำอาเซียนบรรลุวิสัยทัศน์อาเซียน 2020 โดยให้ประชาชนสามารถเข้าถึงโอกาสในการพัฒนาในด้านต่างๆ อาทิ การศึกษา การเรียนรู้ตลอดชีวิต การฝึกอบรม นวัตกรรม การส่งเสริมการป้องกันคุณภาพการทำงานและการประกอบการ รวมถึงการเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศ การวิจัย การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายใต้ประเด็นสำคัญได้แก่ ความร่วมมือทางด้านวิชาการและการพัฒนาซึ่งจะช่วยสนับสนุนกระบวนการรวมตัวของอาเซียน การเสริมสร้างขีดความสามารถและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อลดช่องว่างการพัฒนา ดังนั้น ความสำคัญของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในอาเซียนจึงได้ทวีบทบาทมากขึ้นต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศในอาเซียนให้มีความเจริญก้าวหน้าและแข่งขันได้ในระดับสากล โดยเฉพาะอย่างยิ่งความเคลื่อนไหวและเปลี่ยนแปลงซึ่งเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและต่อเนื่องในหลากหลายด้านที่ส่งผลให้โลกเข้าสู่ยุคโลกาภิวัตน์อันเป็นยุคของสังคมฐานความรู้ ดังนั้นกลไกความร่วมมือด้านการศึกษาจึงเป็นสิ่งจำเป็นพื้นฐานในการสร้างอาเซียนสู่การเป็นประชาคมที่มีความมั่นคงทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การเมืองและสังคม โดยเฉพาะการพัฒนาศักยภาพมนุษย์เพื่อสร้างอนาคตที่รุ่งเรืองของอาเซียน

ความร่วมมืออาเซียนด้านการศึกษาคือเป็นส่วนหนึ่งของความร่วมมือเฉพาะด้านของอาเซียน โดยเริ่มดำเนินการมาตั้งแต่ทศวรรษแรกของการก่อตั้งอาเซียน เมื่อมีการจัดการประชุมด้านการศึกษา ASEAN Permanent Committee on Socio - Cultural Activities ครั้งแรกในช่วงเดือนตุลาคม พ.ศ. 2518 อย่างไรก็ตาม ความร่วมมือดังกล่าวมีพัฒนาการเป็นลำดับอย่างช้าๆ ทั้งในเชิงกลไกการบริหารจัดการและในเชิงสาระความร่วมมือ โดยมีความพยายามในการผลักดันให้ความร่วมมือด้านการศึกษาของอาเซียนมีลักษณะทางการและมีผลในเชิงนโยบายและในเชิงปฏิบัติมากขึ้น ต่อมาเมื่ออาเซียนมีการปรับตัวในเชิงโครงสร้างเพื่อให้ความร่วมมือในด้านต่างๆ ของอาเซียนเข้มแข็งขึ้น มีการจัดตั้ง ASEAN Committee on Education (ASCOE) เป็นกลไกการบริหารความ

ร่วมมืออาเซียนด้านการศึกษาดังแต่ปี พ.ศ. 2532 ต่อมาในปี พ.ศ. 2549 ได้มีการจัดการประชุมรัฐมนตรีศึกษาอาเซียนครั้งแรก ระหว่างวันที่ 21-23 มีนาคม พ.ศ. 2549 ที่ประเทศสิงคโปร์ และมีการจัดอย่างต่อเนื่องทุกปี เนื่องจากการจัดการศึกษาในอาเซียนเป็นรากฐานสำคัญในการสร้างความเข้มแข็ง และความเจริญรุ่งเรืองทางเศรษฐกิจของอาเซียนและเศรษฐกิจโลก

นอกจากนี้ ระดับอุดมศึกษาในอาเซียน ได้กลายเป็นธุรกิจเชิงพาณิชย์ขนาดใหญ่และไร้พรมแดนเพื่อตอบสนองการเปิดเสรีการศึกษาทั้งในกรอบอาเซียนและการค้าโลก เป็นผลให้เกิดกระแสการแข่งขันในการให้บริการด้านการศึกษา การเสริมสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน ในการพัฒนามาตรฐานการศึกษาของสถาบันการอุดมศึกษาไปสู่ความเป็นนานาชาติในรูปแบบ World Class University ตามระบบ และรูปแบบการจัดการศึกษาของยุโรปและอเมริกาทั้งในประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลักภาษาหนึ่งในการเรียนการสอน เช่น ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ มาเลเซีย และในประเทศที่ใช้ภาษาท้องถิ่นเป็นหลักเช่น ไทย ลาว กัมพูชา เวียดนาม เพื่อตอบสนองการเปลี่ยนแปลงและความต้องการของตลาดแรงงานในระดับชาติและภูมิภาค การปรับตัวต่อกระแสการเปิดเสรีทางการศึกษา กฎบัตรอาเซียน ฯลฯ แนวทางดังกล่าวก่อให้เกิดความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษาในอาเซียนและประชาคมยุโรปในลักษณะข้อตกลงที่ทำงานร่วมกันในระดับสถาบันต่อสถาบัน ทั้งในส่วนของมหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัยของภาคเอกชนในด้านการพัฒนาหลักสูตร การพัฒนาสถาบันและสถาบันการศึกษาร่วมกัน ในขณะเดียวกันการจัดตั้งเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียนได้ช่วยส่งเสริมความร่วมมือในการพัฒนา คณาจารย์ นักวิชาการ และนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา รวมทั้งการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารทั้งระหว่างประเทศสมาชิกด้วยกันเองและความร่วมมือกับประเทศคู่เจรจาในอาเซียนบางประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งญี่ปุ่น เกาหลี จีน อินเดีย รัสเซีย และสหภาพยุโรป ทั้งนี้อาเซียนได้ตั้งเป้าหมายที่จะพัฒนาแนวคิดกิจกรรม และการจัดการศึกษาร่วมกันในภูมิภาค บนรากฐานภูมิปัญญาระดับชาติ และภูมิภาค เพื่อป้องกันสภาพไม่สมดุลจากกระแสโลกาภิวัตน์จากตะวันตก ปฏิญญาอาเซียนด้านการศึกษาที่ผู้นำให้การรับรองในระหว่างการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 15 ซึ่งเน้นการขับเคลื่อนประชาคมอาเซียนทั้ง 3 เสาหลัก สะท้อนการจัดการศึกษาแบบเชื่อมโยง การหลอมรวมความหลากหลายบนพื้นฐานของเอกลักษณ์และความแตกต่าง การพัฒนาและประสานความร่วมมือและแลกเปลี่ยนวิชาการระหว่างชาติในภูมิภาคบนพื้นฐานของประโยชน์ร่วมกัน ทั้งในกรอบซีมีโออาเซียน และยูเนสโก นอกจากนี้ ความร่วมมือในการเปิดเสรีด้านการศึกษา ยังเป็นมาตรการรองรับสำคัญต่อเป้าหมายการก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งครอบคลุมการจัดทำความตกลงยอมรับร่วมกันด้านการศึกษา ความสามารถ ประสิทธิภาพในสาขาวิชาชีพสำคัญต่างๆ ควบคู่กับการเปิดเสรีด้านการเคลื่อนย้ายแรงงาน ซึ่งกำหนดให้มีการยกเว้นข้อกำหนดเกี่ยวกับการขอวีซ่าสำหรับ

คนชาติอาเซียนสำหรับ short term visits การอำนวยความสะดวกการออกวีซ่าและใบอนุญาตทำงาน สำหรับแรงงานมีฝีมือ และผู้เชี่ยวชาญชาตินาอาเซียนอีกด้วย

ดังนั้นการทำวิจัยเรื่อง การรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของนักศึกษา ระดับอุดมศึกษาในประเทศไทย เป็นการวัดประสิทธิภาพการรับรู้ของนักศึกษาไทยต่อการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญที่กำลังจะเกิดขึ้นในอีกไม่กี่ปีข้างหน้าว่า มีการตระหนักถึงความสำคัญ และ ทำการศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมในเชิงลึกเพื่อเตรียมความพร้อมตนเองในการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว อย่างไร ตลอดจนอุปสรรคที่มีผลต่อการรับรู้ข่าวสาร เพื่อให้สถาบันการศึกษา ตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทำการวิเคราะห์ปรับปรุงประสิทธิภาพเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ให้การรับรู้ของนักศึกษาเป็นไปอย่างทั่วถึง เพื่อการขับเคลื่อนของประเทศไทยในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง การรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของนักศึกษา ระดับอุดมศึกษาในประเทศไทย ครั้งนี้ได้กำหนดวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาระดับการรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของนักศึกษา
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าถึงข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของนักศึกษา
3. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ คณะวิชา และชั้นปีการศึกษาของนักศึกษา ระดับอุดมศึกษา ที่มีผลต่อระดับการรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

1.3 สมมุติฐานการวิจัย

เพื่อให้ได้ผลการวิจัยที่สามารถตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย จึงได้กำหนดสมมุติฐาน ดังต่อไปนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาด้านเพศที่แตกต่างกัน มีผลต่อระดับการรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)
2. ปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาด้านคณะวิชาที่แตกต่างกัน มีผลต่อระดับการรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)
3. ปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาด้านชั้นปีการศึกษาที่แตกต่างกัน มีผลต่อระดับการรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยนี้กำหนดประชากรกลุ่มเป้าหมาย คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับอุดมศึกษาของจังหวัดนครราชสีมา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประเทศไทย โดยเน้นการศึกษาในด้านระดับการรับรู้ข่าวสารในประเด็นข้อมูลด้านต่างๆ ของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) และปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าถึงข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยพื้นที่เป้าหมายในการทำการศึกษาคือ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตนครราชสีมา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา และมหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล

1.5 ประโยชน์ที่ได้รับ

การวิจัยเรื่อง-การรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในประเทศไทย สามารถนำผลการวิเคราะห์ไปใช้ประโยชน์ในหน่วยงานของภาครัฐที่มีหน้าที่ในการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข่าวสาร เพื่อนำไปใช้ในการประเมินประสิทธิภาพในการประชาสัมพันธ์ข่าวสารด้านประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ว่ามีข้อบกพร่องในเผยแพร่รายละเอียดในประเด็นใด ซึ่งสามารถใช้เป็นแนวทางในการวางแผนการเผยแพร่ข่าวประชาสัมพันธ์ด้านประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ให้สามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายที่มีความเกี่ยวข้องอย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้ยังทำให้นักศึกษาได้ตระหนักถึงความสำคัญในการรับรู้ข่าวสารด้านประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของตนเอง เพื่อประโยชน์ในการเตรียมความพร้อมในการศึกษาหาข้อมูลความรู้เพิ่มเติมที่มีความสำคัญต่อการปรับตัวในอนาคต ตลอดจนสถาบันการศึกษาสามารถนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการพิจารณาความเหมาะสมของหลักสูตรในด้านการเพิ่ม หรือลดแทรกเนื้อหาในรายวิชาให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของประเทศที่เป็นผลมาจากประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เพื่อเตรียมความพร้อมให้แก่นักศึกษาอีกด้วย

1.6 คำนิยามศัพท์

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หมายถึง ความร่วมมือทางด้านเศรษฐกิจมี 3 เรื่องหลักได้แก่ การค้าสินค้า การบริการ (ซึ่งรวมถึงการเคลื่อนย้ายแรงงาน) และการลงทุน โดยจะให้เป็นไปอย่างเสรีมากขึ้น โดยลดอุปสรรคในการเข้าสู่ตลาดซึ่งจะทำให้เกิดการขยายตัวของการค้าและการลงทุนในอาเซียนและเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันในตลาดโลก (กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ, 2551)

การรับรู้ หมายถึง การแปลความหมายจากการสัมผัส โดยเริ่มตั้งแต่การมีสิ่งเร้ามากระทบกับอวัยวะรับสัมผัสทั้งห้า และส่งกระแสประสาทไปยังสมองเพื่อการแปลความ (จำเนียร ช่างโชติ, 2516)

บทที่ 2

ปริทัศน์วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่อง การรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในประเทศไทย ได้ทำการศึกษาค้นคว้าแนวคิดและทฤษฎี รวมทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการกำหนดกรอบแนวคิดสำหรับการศึกษา และอ้างอิง ประกอบด้วยหัวข้อที่ได้มีการทบทวนเอกสารและงานวิจัย ดังนี้

- 2.1 ทฤษฎีการรับรู้
- 2.2 ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
- 2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.4 กรอบแนวคิดในการวิจัย

2.1 ทฤษฎีการรับรู้

Schiffman, G.L. and Kanuk, L.L. (1991) ได้ให้ความหมายของการรับรู้ว่าเป็นกระบวนการที่บุคคลเลือกสรร จัดระบบ และแปลความหมายของสิ่งเร้าให้เป็นภาพที่มีความหมาย และสอดคล้องกับสิ่งต่าง ๆ ที่ตนเองต้องการ นอกจากนี้ Benjamin, T.L. et al (1994) ยังกล่าวว่า การรับรู้คือกระบวนการจัดระบบ แปลความหมาย และการกลั่นกรองข่าวสารด้วยความพินิจพิจารณาโดยมีความรู้สึกเข้ามาเกี่ยวข้อง รวมถึง จำเนียร ช่วงโชติ (2516) ได้ให้ความหมายของการรับรู้ว่าเป็นการแปลความหมายจากการสัมผัส โดยเริ่มตั้งแต่ การมีสิ่งเร้ามากระทบกับอวัยวะรับสัมผัสทั้งห้า และส่งกระแสประสาท ไปยังสมอง เพื่อการแปลความ อย่างไรก็ตาม ศิริวรรณ เสรีรัตน์ สมชาย หิรัญกิตติ และ สิริน จำปาทอง (2548) ได้ให้ความหมายของการรับรู้ว่าเป็นกระบวนการซึ่งบุคคลมีการเลือกสรร จัดระเบียบ และตีความเกี่ยวกับสิ่งกระตุ้น หรือข้อมูลที่ได้รับ โดยอาศัยประสาทสัมผัสทั้งห้า คือ การได้เห็น ได้ยิน ได้กลิ่น ได้ลิ้มรส และได้สัมผัส หรือเป็นกระบวนการซึ่งบุคคลจัดระเบียบ และตีความสิ่งที่สัมผัส เพื่อให้ความหมายของสภาพแวดล้อม สำหรับ ฉัตรยาพร เสมอใจ (2550) ได้ให้ความหมายของการรับรู้ว่าเป็นกระบวนการที่บุคคลแปลความจากสิ่งที่สัมผัส โดยผ่านประสาทสัมผัสต่าง ๆ และตีความเป็นข้อมูลตามความสามารถและประสบการณ์ของแต่ละบุคคล

ดังนั้นจึงสามารถสรุปความหมายของการรับรู้ได้ว่าเป็นกระบวนการเลือกสรร จัดระบบ แปลความหมายของสิ่งเร้าด้วยอวัยวะรับสัมผัสทั้งห้าคือ การได้เห็น ได้ยิน ได้กลิ่น ได้ลิ้มรส และได้สัมผัส และกลั่นกรองข่าวสารด้วยความพินิจพิจารณา ตามความสามารถและประสบการณ์ของแต่ละบุคคล เพื่อให้ความหมายของสภาพแวดล้อม

ในด้านกระบวนการของการรับรู้ (Process) เป็นกระบวนการที่คาบเกี่ยวกันระหว่างเรื่อง ความเข้าใจ การคิด การรู้สึก (Sensing) ความจำ (Memory) การเรียนรู้ (Learning) และการตัดสินใจ (Decision making) ซึ่งกระบวนการของการรับรู้เกิดขึ้นเป็นลำดับตามการอธิบายของ จำเนียร ช่วงโชติ (2516) ซึ่งได้สรุปดังนี้

ขั้นที่ 1 สิ่งเร้า (Stimulus) มากระทบอวัยวะสัมผัสของอินทรีย์

ขั้นที่ 2 กระแสประสาทสัมผัสวิ่งไปยังระบบประสาทส่วนกลางซึ่งมีศูนย์อยู่ที่สมองเพื่อตั้ง การ ซึ่งเป็นขั้นตอนที่เกิดการรับรู้ (Perception)

ขั้นที่ 3 สมองแปลความหมายออกมาเป็นความรู้ ความเข้าใจโดยอาศัย ความรู้เดิม ประสบการณ์เดิม ความจำ เจตคติ ความต้องการ ปทัสถาน บุคลิกภาพ เซาว์นปัญญา ทำให้เกิดการตอบสนองอย่างใดอย่างหนึ่ง

ความสำคัญของการรับรู้ของคนในการที่จะแปลความหมายของสิ่งต่าง ๆ ใน สภาพแวดล้อมของคนเท่านั้น และจะกระทำสิ่งต่าง ๆ ตามพื้นฐานของการรับรู้ โดยอเนก สุวรรณบัณฑิต และ ภาสกร อดุลพัฒนกิจ (2550) กล่าวถึงปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ 6 ด้าน สรุปได้ดังนี้

1. ภาวะทางกายภาพและกายวิภาค (Physiological and Anatomical Condition) เป็นสิ่ง ที่ร่างกายนั้นเป็นอยู่ในตัวรูปร่าง การทำงานของร่างกายซึ่งมีความแตกต่างกันไปตามแต่ละเชื้อชาติ

2. อิทธิพลทางครอบครัว (Family Influence) เป็นพื้นฐานของบุคคลในการให้ความสนใจ และตีความหมายในสิ่งต่าง ๆ ที่เข้ามาในชีวิต

3. อิทธิพลทางวัฒนธรรม (Cultural Influence) เป็นพื้นฐานของการดำรงชีวิตในสังคม การ อยู่ร่วมกัน การทำงาน และวิถีชีวิต

4. สิ่งจูงใจ ความต้องการ และเป้าหมาย (Motives, Needs and Goals) เป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลง ไปตามช่วงเวลาหนึ่ง ๆ ของชีวิตอันเกิดจากการเรียนรู้ ประสบการณ์ และทัศนคติของบุคคลนั้นคือ ชีวิต

5. ประสบการณ์ในอดีต (Past Experience) เป็นพื้นฐานในการเปรียบเทียบประสบการณ์ที่ ได้รับและให้ความหมายต่อสิ่งนั้นว่าดีหรือเลวกว่าเดิม

6. ลักษณะบุคลิกภาพ (Personality Characteristics) เป็นพื้นฐานลักษณะนิสัยของบุคคลที่ ส่งผลต่อการรับรู้ที่แตกต่างกันไป

นอกจากนี้ จำเนียร ช่วงโชติ (2533) ได้กล่าวสรุปในเรื่องอิทธิพลที่มีต่อการรับรู้ว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ของคนเรามีมากมายหลายประการ แต่พอสรุปได้เป็นสองประการ คือ ประการแรก ได้แก่ บทบาทปัจจัยภายในอันได้แก่ คุณสมบัติภายในของผู้รับรู้ เช่นความต้องการ หรือแรงขับ คุณค่าความสนใจ และประสบการณ์เดิม อีกประการหนึ่ง คือ บทบาทปัจจัยทางสังคมภายนอก ซึ่งได้แก่ ความยึดมั่น ความเชื่อถือ คำบอกกล่าว คำแนะนำ คำสอนที่ได้รับต่อกันมา ทั้งหมดนี้มีอิทธิพลที่ทำให้การรับรู้ที่บุคคลมีต่อเรื่องราว เหตุการณ์ ภาวะแวดล้อมต่าง ๆ มีความแตกต่างกัน สามารถอธิบายได้ ดังนี้

1. บทบาทปัจจัยภายใน

คุณสมบัติของผู้รับรู้ พิจารณาจากการที่บุคคลเลือกรับรู้สิ่งใดก่อนหรือหลัง มากหรือน้อยอย่างไรนั้นขึ้นอยู่กับลักษณะของผู้รับรู้เป็นประการสำคัญ ปัจจัยที่เกี่ยวกับผู้รับรู้สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ด้าน คือ ด้านกายภาพ และด้านจิตวิทยา ดังนี้

1.1 ด้านกายภาพ หมายถึง อวัยวะรับสัมผัส เช่น หู ตา จมูก และอวัยวะรับสัมผัสอื่นๆ ปกติหรือมีการรับสัมผัสที่ไม่สมบูรณ์ เช่น หูตึง เป็นหวัด ตาเอียง ตาบอดสี สายตาสาย สายตาสั้น ผิวหนังชา ความชรา ถ้าผิดปกติหรือหย่อนสมรรถภาพ ย่อมทำให้การรับสัมผัสผิดไปด้วย เนื่องจากสมรรถภาพในการรับรู้ลดลง ดังนั้นความสมบูรณ์ของอวัยวะรับสัมผัสมีผลทำให้เกิดการรับรู้ได้ดี นอกจากนี้การรับรู้บางอย่างเกิดจากอวัยวะรับสัมผัส 2 ชนิดทำงานร่วมกัน เช่น ลิ้นและจมูกช่วยกันรับรส จึงทำให้การรับรู้มีคุณภาพดีขึ้น หากเราได้รับสัมผัสหลายทาง เช่น เห็นภาพและได้ยินเสียงในเวลาเดียวกัน ทำให้เราแปลความหมายของสิ่งเร้าได้ถูกต้องแม่นยำขึ้น อีกประการหนึ่งขึ้นอยู่กับขอบเขตความสามารถในการรับรู้ด้วย คือ ขอบเขตความสามารถโดยธรรมชาติในการรับรู้ของคน ซึ่งขึ้นอยู่กับความสามารถในการรับสัมผัส และความสามารถในการแปลความหมายของสิ่งเร้า ความสามารถของอวัยวะสัมผัสมีขอบเขตจำกัด ไม่สามารถรับสัมผัสสิ่งเร้าได้ทุกชนิด เช่น แสงที่มีความเข้มน้อยเกินไป หรือวัตถุขนาดเล็กมากทำให้ไม่สามารถมองเห็นได้ เสียงที่เบาเกินไปจนไม่ทำให้แก้วหูสั่นสะเทือนทำให้ไม่ได้ยิน เช่น คลื่นวิทยุ เป็นต้น การกระทำอย่างแผ่วเบาของนักล้วงกระเป่า ทำให้ผู้เสียหายรับสัมผัสไม่ได้ ดังนั้น ขนาดหรือ ความเข้มของสิ่งเร้าที่สามารถทำให้อวัยวะรับสัมผัสเกิดความรู้สึกได้ เรียกว่า Threshold ซึ่งการเปลี่ยนแปลงความเข้ม หรือขนาดของสิ่งเร้า เพื่อให้บุคคลสามารถรับรู้ได้เรียกว่า The differential threshold จากที่กล่าวมา ลักษณะของผู้รู้ด้านกายภาพ หรือสรีระวิทยาของบุคคลจะต้องสมบูรณ์ การรับรู้จึงจะสามารถแปลความออกมาได้

1.2 ด้านจิตวิทยา ปัจจัยทางจิตวิทยาของคนที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้มีหลายประการ เช่น ความจำ อารมณ์ ความพร้อม สติปัญญา การสังเกตพิจารณา ความสนใจ ความตั้งใจ

ทักษะคำนิยม วัฒนธรรม และประสบการณ์เดิม เป็นค้ำ เป็นหลัก เป็นผลจาก การเรียนรู้เดิม และ ประสบการณ์เดิมทั้งสิ้น นักจิตวิทยาถือว่า การรับรู้นั้นเป็นสิ่งที่บุคคลเลือกสรรอย่างยิ่ง (High Selective) เริ่มตั้งแต่รับสัมผัสเลือกเอาเฉพาะที่ต้องการ และแปลความให้เข้ากับตนเองจึงเกิดการรับรู้ สำหรับลักษณะของผู้รับรู้อาจจำแนกตามจิตวิทยานั้น ยังมีปัจจัยด้านจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ อีก 14 ประเด็น คือ ความรู้เดิม ความต้องการหรือความปรารถนา สภาวะของจิตหรืออารมณ์ เจตคติ อิทธิพลของสังคม ความตั้งใจ ความสนุกสนานเพลิดเพลินที่มีผลต่อการรับรู้ แรงจูงใจ คุณค่าและความสนใจที่มีผลต่อการรับรู้ การตั้งจุดในทางสังคม สติปัญญา การพิจารณาสังเกต ความพร้อมหรือการเตรียมพร้อมที่จะรับรู้ และการคาดหวัง

2. บทบาทปัจจัยภายนอก

ปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อระดับการรับรู้ สามารถสรุปได้ดังนี้

2.1 วัฒนธรรมหลัก และวัฒนธรรมรอง (Cultures and Subcultures) เป็นรูปแบบ วัฒนธรรมของชนชาตินั้น ๆ ซึ่งมีแนวทางแตกต่างกันไป และยังมีวัฒนธรรมย่อยที่ซ้อนกันอยู่ใน ชุมชนต่าง ๆ ที่แสดงความเป็นตัวตนของชุมชนนั้น แต่ไม่ออกนอกกรอบของวัฒนธรรมหลักของ ชาติ

2.2 กลุ่มอ้างอิง (Reference Groups) เป็นการเลือกรับรู้ตามกลุ่มที่ตนเองสังกัด เช่น ครอบครัว เพื่อน เพื่อนร่วมงาน และกลุ่มสโมสร เป็นต้น

2.3 ระดับชั้นทางสังคม (Social Classes) เป็นการเลือกรับรู้สิ่งต่าง ๆ ที่ตรงกับ ความต้องการของตน แต่มีภาพลักษณ์ที่เหมาะสมกับสถานภาพทางสังคม และความสามารถของ ตนเอง

2.4 ผู้นำทางความคิด (Opinion Leaders) เป็นการรับรู้ตามการชี้แนะของผู้นำทาง ความคิด เช่น ดารา พิธีกร หรือบุคคลที่สังคมรู้จัก เช่น การรณรงค์ต่าง ๆ ได้แก่ การต่อต้าน ยาเสพติด และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ เป็นต้น

2.5 ครอบครัว (Family) เป็นการเลือกรับรู้ตามรูปแบบที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูมา ของแต่ละครอบครัว

ดังนั้นการรับรู้นั้นว่าเป็นพื้นฐานสำคัญของการเรียนรู้ เนื่องจากการรับรู้เป็นกระบวนการ เลือกสรร จัดระบบ แปลความหมายของสิ่งเร้าด้วยอวัยวะรับสัมผัสทั้งห้าคือ การได้เห็น ได้ยิน ได้ กลิ่น ได้ลิ้มรส และได้สัมผัส และกลั่นกรองข่าวสารด้วยความพินิจพิจารณา ออกมาเป็นความรู้ ความเข้าใจโดยอาศัย ความรู้เดิม ประสบการณ์เดิม ความจำ เจตคติ ความต้องการ บุคลิกภาพ ความเป็น ปัญญา ทำให้เกิดการตอบสนองอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยมีปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้คือ บทบาท ปัจจัยภายในซึ่งเกี่ยวข้องกับตัวผู้รับรู้อีก และบทบาทปัจจัยภายนอกซึ่งเป็นสิ่งที่อยู่รอบตัวผู้รับรู้อีก

2.2 ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

อาเซียน หรือ สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of Southeast Asian Nations : ASEAN) ก่อตั้งเมื่อวันที่ 18 สิงหาคม พ.ศ. 2510 ปัจจุบันมีประเทศสมาชิกทั้งสิ้น 10 ประเทศ ได้แก่ ประเทศไทย สาธารณรัฐอินโดนีเซีย สหพันธรัฐมาเลเซีย สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐสิงคโปร์ บรูไนดารุสซาลาม สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว สหภาพพม่า และราชอาณาจักรกัมพูชา โดยมีวัตถุประสงค์สำคัญเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ส่งเสริมสันติภาพและความมั่นคง ตลอดจนเสริมสร้างความเจริญรุ่งเรืองทางเศรษฐกิจ ให้ประชาชนในอาเซียนมีความเป็นอยู่และคุณภาพชีวิตที่ดี (กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ, 2551)

กรมอาเซียน กระทรวงพาณิชย์ ได้สรุปปัจจัยสำคัญที่ก่อให้เกิดการรวมตัวของอาเซียนไว้ 4 ประการ (คาริกา โพธิ์รุทซ์, 2553) ดังนี้

1. ภัยคุกคามจากการขยายอำนาจของระบบคอมมิวนิสต์ เนื่องจากอาเซียนได้ตระหนักว่าการต่อสู้โดยใช้กำลังกับประเทศที่นิยมคอมมิวนิสต์นั้น ไม่สามารถเอาชนะได้อย่างแน่นอน และขบวนการทำลายของคอมมิวนิสต์จะเข้มแข็งขึ้นเมื่อสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมในภูมิภาคนี้อยู่ในสภาพที่ต่ำต้อยและอ่อนแอ ดังนั้นจึงได้เน้นการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม และให้มีความร่วมมืออย่างใกล้ชิด เพื่อเป็นปราการในการต่อสู้กับคอมมิวนิสต์

2. การเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ภายในภูมิภาค ในช่วง 2-3 ปี ก่อนการก่อตั้งอาเซียนมีเหตุการณ์สำคัญที่มีส่วนผลักดันในการก่อตั้งอาเซียน เช่น การเปลี่ยนแปลงของผู้นำอินโดนีเซีย จากซูการ์โนเป็นซูฮาโต อันนำมาซึ่งการยุตินโยบายเผชิญหน้าระหว่างอินโดนีเซียกับมาเลเซีย สำหรับฟิลิปปินส์นั้นการที่ประธานาธิบดีมาโกสขึ้นมามีอำนาจก็ช่วยลดความเครียดในบรรยากาศทางการเมืองลงไปมากและนำไปสู่การปรองดองกัน โดนมมีประเทศไทยเป็นผู้ใกล้เคียงเป็นต้น

3. ความคิดที่จะเพิ่มอำนาจต่อรอง ประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มีลักษณะที่คล้ายคลึงกันคือ ล้วนเป็นประเทศที่มีวัตถุดิบ และเป็นผู้ผลิตสินค้าขั้นปฐมเป็นสินค้าส่งออกทั้งสิ้น เว้นแต่สิงคโปร์ก็ยังเป็นแค่พ่อค้าคนกลางที่หึ่งเริ่มผลิตสินค้ากึ่งอุตสาหกรรมส่งออก สินค้าขั้นปฐมเหล่านี้เป็นสินค้าที่มีราคาไม่แน่นอนและไม่มีอำนาจการต่อรอง ดังนั้น หากมีการรวมกลุ่มกันก็จะเพิ่มอำนาจการต่อรองขึ้นด้วย และเป็นที่ยอมรับว่าหากรวมตัวเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันจนผูกขาดแล้วย่อมสามารถกำหนดราคาสินค้าบางประเภทในตลาดการค้าได้ด้วย เช่น ดีบุก ยางพารา น้ำมันปาล์ม เป็นต้น และนอกจากอำนาจต่อรองทางเศรษฐกิจแล้ว การรวมตัวกันย่อมจะก่อให้เกิดอำนาจต่อรองทางการเมืองและความมั่นคงในภูมิภาคอีกทางหนึ่งด้วย

4. ความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาประเทศ การพัฒนาประเทศจะบรรลุผลสำเร็จได้ต่อเมื่อมีสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนา กล่าวคือ มีความสงบสุขภายในประเทศ ไม่มีภัยคุกคามและการแทรกแซงจากภายนอก นอกจากนี้ประเทศในอาเซียนส่วนมากเป็นประเทศเล็ก ๆ หากไม่รวมกันไว้อาจถูกประเทศใหญ่คุกคามได้ หรืออาจถูกปล่อยให้อยู่อย่างโดดเดี่ยว การร่วมมือกันจึงเป็นการเพิ่มความเข้มแข็ง

ก้าวต่อไปของอาเซียนคือ การจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community : AEC) ซึ่งเป็นเสาหลักหนึ่งในสามเสาหลักของการจัดตั้งประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) ส่วนอีกสองเสาหลัก ได้แก่ เสาหลักด้านการเมืองและความมั่นคง (Political and Security Pillar) และเสาหลักด้านสังคมและวัฒนธรรม (Socio - Cultural Pillar) เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2545 ที่ประชุมสุดยอดอาเซียน (ASEAN Summit) ครั้งที่ 8 ได้ให้ความเห็นชอบให้อาเซียนกำหนดทิศทางการดำเนินงานเพื่อมุ่งไปสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งมีลักษณะคล้ายคลึงกับสหภาพยุโรป (European Union: EU) และให้อาเซียนปรับปรุงกระบวนการดำเนินงานภายในอาเซียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และในการประชุมสุดยอดอาเซียนต่อมาในปี พ.ศ.2546 ผู้นำประเทศสมาชิกอาเซียน ได้ออกแถลงการณ์ร่วม (Bali Concord II) เห็นชอบให้มีการรวมตัวไปสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ภายในปี พ.ศ.2563 ซึ่งต่อมาได้เร่งรัดให้จัดตั้งขึ้นในปี พ.ศ.2558 โดยให้มีการเปิดเสรีสินค้าและบริการในสาขาสำคัญ 11 สาขา เพื่อส่งเสริมการผลิตสินค้าโดยใช้วัตถุดิบและชิ้นส่วนที่ผลิตภายในอาเซียน ดังนี้

- พม่า มีศักยภาพด้านสาขาผลิตภัณฑ์เกษตร (Agro-based products) และสาขาประมง (Fisheries)
- มาเลเซีย มีศักยภาพด้านสาขาผลิตภัณฑ์ยาง (Rubber-based products) และสาขาสีพิมพ์ (Textiles and Apparels)
- อินโดนีเซีย มีศักยภาพด้านสาขายานยนต์ (Automotives) และสาขาผลิตภัณฑ์ไม้ (Wood-based products)
- ฟิลิปปินส์ มีศักยภาพด้านสาขาอิเล็กทรอนิกส์ (Electronics)
- สิงคโปร์ มีศักยภาพด้านสาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ (e-ASEAN) และสาขาสุขาภาพ (Healthcare)
- ไทย มีศักยภาพด้านสาขาการท่องเที่ยว (Tourism) และสาขาการบิน (Air Travel)

ทั้งนี้ สาขาการท่องเที่ยวและสาขาการบิน ซึ่งให้ประเทศไทยรับผิดชอบนั้น ถือว่าสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลที่จะผลักดันให้ไทยเป็นศูนย์กลางของการท่องเที่ยวและการบิน ในภูมิภาคนี้ ดังนั้น การจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนดังกล่าวจะทำให้เศรษฐกิจในภูมิภาคแห่ง

นี้มีความเข้มแข็งขึ้นอย่างมาก และจะเป็นแหล่งการลงทุนที่มีขนาดเศรษฐกิจใหญ่เป็นอันดับ 3 ของโลก รองจากประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนและประเทศอินเดีย ส่วนประเทศไทยในฐานะสมาชิกของอาเซียนจะได้รับประโยชน์จากการค้ากับประเทศสมาชิกอาเซียน เป็นการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับตลาดแรงงานไทย และสร้างโอกาสการมีงานทำแก่แรงงานไทยมากขึ้น (กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ, 2551)

โดยเป้าหมายของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC) ตามที่กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ (2551) ได้กำหนดไว้ สรุปได้ดังนี้

1. ส่งเสริมให้อาเซียนเป็น ตลาดและฐานการผลิตเดียว มีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน แรงงานฝีมือโดยเสรี และ การเคลื่อนย้ายเงินทุนที่เสรีมากขึ้น
2. ส่งเสริมขีดความสามารถในการแข่งขันของอาเซียน
3. ลดช่องว่างการพัฒนาระหว่างประเทศสมาชิก
4. ส่งเสริมการรวมตัวเข้ากับประชาคมโลกของอาเซียน

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนมีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมอาเซียนให้เป็นตลาดและฐานการผลิตเดียว มีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ และการลงทุน แรงงานฝีมือ และเงินทุนอย่างเสรี ภายในปี พ.ศ.2558 (ค.ศ.2015) และได้กำหนดยุทธศาสตร์สำคัญ 4 ด้านคือ

1. การเป็นตลาดเดียวและฐานการผลิตร่วมกัน ให้มีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน แรงงานฝีมือและเงินทุนอย่างเสรี โดยมีรูปแบบการดำเนินการต่อไปนี้

1.1 การดำเนินการเพื่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายของสินค้าอย่างเสรี (Free flow of goods) มุ่งเน้นการลดอุปสรรคในการนำเข้าและส่งออกสินค้าระหว่างประเทศสมาชิก ไม่ว่าจะเป็นอุปสรรคที่เกิดจากภาษีศุลกากรและข้อจำกัดทางการค้าที่มีใช้ภายใน การปรับปรุงกฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้าของอาเซียนให้ทันสมัยและเอื้อต่อการค้าขายในภูมิภาค ตลอดจนการวางมาตรการที่จะอำนวยความสะดวกทางการค้าในด้านต่าง ๆ เช่น การจัดตั้ง ASEAN Single Window ที่จะทำให้ผู้ส่งออกและผู้นำเข้าเกิดความสะดวกในการติดต่อประสานกับหน่วยงานโดยยื่นเอกสารเพียงจุดเดียว

1.2 การดำเนินการเพื่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายของบริการอย่างเสรี (Free flow of services) มีการเจรจาเพื่อลดอุปสรรคในการเข้ามาประกอบธุรกิจบริการ โดยให้ผู้ประกอบการสามารถดำเนินธุรกิจได้อย่างเสรี และผู้บริโภคมีเสรีภาพที่จะเลือกใช้บริการต่างๆ ตามความพึงพอใจ ทั้งนี้ สาขาธุรกิจบริการที่อาเซียนตั้งเป้าหมายเร่งรัดการรวมกลุ่มให้เห็นผลเป็นรูปธรรมมี 5 สาขา ได้แก่ สาขาท่องเที่ยว การบิน สุขภาพ เทคโนโลยีสารสนเทศ และโลจิสติกส์

1.3 การดำเนินการเพื่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายของการลงทุนอย่างเสรี (Free flow of investment) ได้มีการจัดทำข้อตกลงด้านการลงทุนของอาเซียนฉบับใหม่ (ASEAN Comprehensive Investment Agreement: ACIA) แทนข้อตกลงที่มีอยู่เดิม คือ ข้อตกลงเขตการลงทุนอาเซียน 1998 (Agreement on the ASEAN Investment Area: AIA) และข้อตกลงด้านการส่งเสริมและคุ้มครองการลงทุน 1987 (Agreement for the Promotion and Protection of Investment) ข้อตกลงฉบับใหม่นี้ครอบคลุมเนื้อหา 4 ด้านหลัก คือ การคุ้มครองการลงทุน การอำนวยความสะดวกและความร่วมมือในการลงทุน การส่งเสริมการลงทุน และการเปิดเสรีการลงทุน เพื่อเป็นการเพิ่มและรักษาระดับความสามารถของอาเซียนในการดึงดูดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศและการลงทุนภายในภูมิภาคอาเซียนด้วยกัน

1.4 การดำเนินการเพื่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายของเงินทุนอย่างเสรี (Free flow of capital) ดำเนินงานตามแผนงานที่กำหนดโดยรัฐมนตรีการคลังของอาเซียน เพื่อส่งเสริมการพัฒนาตลาดทุนและการเคลื่อนย้ายเงินทุนที่เสรีมากขึ้น โดยประเทศสมาชิกยังสามารถมีมาตรการเพื่อรักษาเสถียรภาพและความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศได้

1.5 การดำเนินการเพื่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายของแรงงานมีฝีมืออย่างเสรี (Free flow of skilled labor) แสวงหาความร่วมมือที่จะสร้างมาตรฐานที่ชัดเจนของแรงงานมีฝีมือ และอำนวยความสะดวกให้กับแรงงานมีฝีมือที่มีคุณสมบัติตามมาตรฐานที่กำหนดให้สามารถเคลื่อนย้ายไปทำงานในกลุ่มประเทศสมาชิกได้ง่ายขึ้น

2. การสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของอาเซียน โดยส่งเสริมกรอบนโยบายด้านเศรษฐกิจที่สำคัญ เช่น นโยบายการแข่งขันของอาเซียน สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา นโยบายภาษี การคุ้มครองผู้บริโภค และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการเงิน การขนส่ง เทคโนโลยีสารสนเทศ และพลังงาน

3. การพัฒนาเศรษฐกิจอย่างเสมอภาค เพื่อลดช่องว่างการพัฒนาระหว่างประเทศสมาชิก โดยการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) พัฒนาและเสริมสร้างขีดความสามารถผ่านโครงการต่างๆ ภายใต้กรอบการริเริ่มการรวมกลุ่มของอาเซียน (Initiative for ASEAN Integration: IAI) เพื่อลดช่องว่างการพัฒนาทางเศรษฐกิจ

4. การบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก เน้นการปรับประสานนโยบายเศรษฐกิจของอาเซียนที่มีต่อประเทศภายนอกภูมิภาค เช่น การจัดทำเขตการค้าเสรี และการสร้างเครือข่ายด้านการผลิตและจำหน่าย เป็นต้น

ทั้งนี้ บุคคลที่ได้รับผลประโยชน์จาก AEC มีทั้งประชาชนทั่วไป รวมถึงผู้ประกอบการวิชาชีพหลากหลายสาขา ดังนี้

1. ประชาชน ในฐานะผู้บริโภคสินค้าและบริการ มีโอกาสเลือกซื้อ/ใช้บริการที่มีคุณภาพ และหลากหลายมากขึ้น ในราคาที่เป็นธรรม เนื่องจากมีการแข่งขันในตลาดเพิ่มขึ้น และยังได้รับความคุ้มครองจากการบริโภคสินค้าและบริการ จากข้อตกลงของอาเซียน

2. เกษตรกร ในฐานะผู้ผลิตและส่งออกสินค้าเกษตร

- สามารถส่งออกสินค้าเกษตรได้มากขึ้น เนื่องจากภาษีสินค้าเกษตรเป็น 0 %
- มีโอกาสสร้างเครือข่ายการผลิตในอาเซียน และได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีที่ทันสมัย

ทันสมัย

3. นักธุรกิจ ในฐานะผู้ผลิต ผู้ส่งออก-นำเข้า นักลงทุน และบุคลากรวิชาชีพ

- กระตุ้นให้มีการปรับโครงสร้างการผลิต เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
- ผู้ผลิตสามารถใช้ประโยชน์จาก Supply Chain ในอาเซียน เช่น ใช้วัตถุดิบหรือสินค้ากึ่งสำเร็จรูปจากประเทศอาเซียนอื่นในราคาถูกลง หรือ ย้ายฐานการผลิตไปยังประเทศอาเซียนอื่น และใช้ปัจจัยการผลิตที่มีความได้เปรียบของประเทศอาเซียนอื่น เช่น ทรัพยากรธรรมชาติ แรงงานและแรงงานในกัมพูชา ลาว พม่า เวียดนาม และเทคโนโลยีและการจัดการของสิงคโปร์ มาเลเซีย เป็นต้น

- ผู้ส่งออก-นำเข้ามีโอกาสเข้าถึงตลาดกว้างขึ้น สามารถขยายการค้าและบริการ

- นักธุรกิจมีโอกาสสร้างพันธมิตรกับผู้ประกอบการในประเทศอาเซียนอื่น เพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันและเพิ่มอำนาจการต่อรอง

- นักธุรกิจสามารถใช้ประโยชน์จากระบบ โลจิสติกส์ที่สะดวกและถูกลง จากความร่วมมือด้านการอำนวยความสะดวกทางการค้า และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของอาเซียน

- นักลงทุนหรือบุคลากรวิชาชีพสามารถเข้าไปจัดตั้งธุรกิจหรือไปให้บริการในประเทศอาเซียนอื่นง่ายขึ้น จากการเปิดเสรีการค้าบริการและการลงทุนของอาเซียน

ดังนั้นหากประเทศไทยสามารถปรับตัวได้ก่อน และเรียนรู้ที่จะใช้โอกาสจากสิ่งที่กำลังจะเกิดขึ้นได้ก่อน ย่อมสร้างความได้เปรียบให้กับประเทศ ในทางตรงกันข้ามหากประชาชนยังไม่ทราบ และไม่พร้อมที่จะรับมือกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นก็ย่อมส่งผลกระทบต่อประเทศไทยอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ การศึกษาการรับรู้ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาที่กำลังจะเข้าสู่ช่วงเวลาของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จึงเป็นการวัดประสิทธิภาพในการเผยแพร่การประชาสัมพันธ์ข่าวสารที่มีความสำคัญของประเทศในการเตรียมตัว และพัฒนาบุคลากรเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กาญจนา นัยวัฒน์ (2544) ได้ทำการศึกษาเรื่อง บทบาทของสื่อมวลชนภาครัฐและการรับรู้ข่าวสารด้านสิ่งแวดล้อมของเยาวชน: กรณีศึกษาจังหวัดน่าน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงบทบาทของสื่อมวลชนในการนำเสนอข่าวเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อการเปิดรับข่าวสารของผู้รับสื่อ เพื่อศึกษาถึงจิตสำนึก ความรู้ ของสื่อมวลชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมการรับข่าวสารจากสื่อมวลชนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผลการศึกษาพบว่า สื่อมวลชนมีบทบาทในการนำเสนอข่าวเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และสร้างจิตสำนึกที่ดีให้กับสังคม ซึ่งสื่อมวลชนเห็นควรที่จะนำเสนอในรูปแบบของสารคดีข่าว บทความและบทวิเคราะห์ และสถาบันสื่อมวลชนควรกำหนดนโยบายในการเสนอข่าวให้ชัดเจน จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า ความแตกต่างทางเพศ และประสบการณ์ทำงานของสื่อมวลชนมีความสัมพันธ์กับจิตสำนึกในเรื่องการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ส่วนการรับข่าวสารจากสื่อมวลชนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เรื่องการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน พบว่า ความแตกต่างทางเพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเปิดรับสื่อประเภทโทรทัศน์และวิทยุ และความแตกต่างทางด้านอายุมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเปิดรับสื่อประเภทโทรทัศน์

ศรัณย์ธร ศศิธนากรแก้ว (2547) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การรับรู้และการยอมรับบริการสารสนเทศชุมชนในชุมชนชนบทไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อหาคำอธิบายทางด้านจิตวิทยาในการอธิบายการรับรู้ การตัดสินใจยอมรับบริการสารสนเทศชุมชนของคนในชุมชนชนบทไทย และนำเสนอแบบจำลองในการอธิบายปรากฏการณ์การรับรู้ การยอมรับบริการสารสนเทศชุมชนของปัจเจกบุคคลในชุมชนชนบทไทย ผลการวิจัยพบว่า ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่เป็นนักเรียน นักศึกษาที่ใช้ศูนย์บริการเพื่อการค้นคว้าข้อมูลทำรายงาน ส่วนผู้ที่ไม่ใช้บริการส่วนใหญ่ ประกอบอาชีพรับจ้าง มีรายได้น้อย และการศึกษาต่ำ ไม่มีความจำเป็นในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ผู้ใช้และผู้ไม่ใช้บริการ มีระดับการรับรู้ความสามารถของคนในการใช้คอมพิวเตอร์ การรับรู้ประโยชน์ การรับรู้ความง่าย ความเข้ากันได้ และเจตนาเชิงพฤติกรรมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของตัวแปรสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ศูนย์บริการ มีอิทธิพลในทางบวกทุกค่า คือ การรับรู้ความสามารถของคนในการใช้คอมพิวเตอร์ เจตนาเชิงพฤติกรรม และการรับรู้ประโยชน์ มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.29 0.20 และ 0.14 ตามลำดับ ส่วนตัวแปรการรับรู้ในความสามารถของคนในการใช้คอมพิวเตอร์ การรับรู้ประโยชน์ ความง่ายในการใช้งาน และความเข้ากันได้มีอิทธิพลทางตรงต่อตัวแปรเจตนาเชิง

พฤติกรรม ด้วยขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.23 0.11 0.03 และ 0.27 ตามลำดับ พฤติกรรมการใช้ ศูนย์บริการนอกจากการใช้ทางตรงแล้ว ยังมีการใช้ทางอ้อม โดยผ่านทางวิทยุชุมชน ผ่านเจ้าหน้าที่ผู้ มีบทบาทถ่ายทอดข้อมูลสู่ชุมชน (Facilitator) การเรียน กสน. และกิจกรรมอื่นๆ

ขวัญฤทัย สายประดิษฐ์ (2550) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาความคิดเห็นของข้าราชการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือที่มีต่อการรับรู้ข่าวสารผ่านสื่อประชาสัมพันธ์ มี วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของข้าราชการเพศชายและเพศหญิงในสังกัด สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือที่มีต่อการรับรู้ข่าวสารผ่านสื่อประชาสัมพันธ์ และ เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของข้าราชการสายวิชาการ (ก) สายบริการ (ข) และสายบริหาร และธุรการ (ค) ในสังกัดสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือที่มีต่อการรับรู้ข่าวสารผ่าน สื่อประชาสัมพันธ์ ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 59.8 มี อายุระหว่าง 31 – 35 ปี ร้อยละ 25.7 การศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 47.5 โดยข้าราชการทั้ง 3 สาย มีการรับรู้ข่าวสารผ่านสื่อประชาสัมพันธ์ผ่านทางอินเทอร์เน็ตในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.22 4.12 และ 4.30 สำหรับสาย ก ข และ ค ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับการจัดลำดับ ความชอบสื่อในการประชาสัมพันธ์โดยเลือกสื่ออินเทอร์เน็ตเป็นลำดับแรก รองลงมาคือ ข่าว สจพ. และสารประจักษ์ ตามลำดับ ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ข่าวสารผ่านสื่อประชาสัมพันธ์ ของข้าราชการเพศชายและเพศหญิงพบว่า มีการรับรู้ข่าวสารไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ 0.05 และข้าราชการสายสายวิชาการ (ก) สายบริการ (ข) และสายบริหารและธุรการ (ค) มีการรับรู้ข่าวสารผ่านสื่อประชาสัมพันธ์ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ประไพ จันทร์อินทร์ (2552) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การรับรู้และความต้องการข่าวสาร ประชาสัมพันธ์ห้องสมุดของนักศึกษาและอาจารย์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) การรับรู้ข่าวสารประชาสัมพันธ์ห้องสมุดผ่านสื่อต่าง ๆ ของนักศึกษาและอาจารย์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ 2) ความต้องการ ข่าวสารประชาสัมพันธ์ห้องสมุด ของนักศึกษาและอาจารย์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขต หาดใหญ่ ในด้านเนื้อหาของข่าวสาร และรูปแบบของสื่อประชาสัมพันธ์ 3) ปัญหาในการเผยแพร่ ข่าวสารประชาสัมพันธ์ของสำนักทรัพยากรการเรียนรู้คุณหญิงหลง อรรถกระวิสุนทร รวบรวม ข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจากนักศึกษาจำนวน 391 คน และอาจารย์จำนวน 278 คน ทำการสุ่ม ตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ และได้รับแบบสอบถามคืนจากนักศึกษาจำนวน 366 ชุด ผลการศึกษา พบว่าการรับรู้ข่าวสารประชาสัมพันธ์ห้องสมุด ผู้ตอบแบบสอบถาม มีการรับรู้ข่าวสาร ประชาสัมพันธ์ ภาคการศึกษาละ 1-3 ครั้งหรือน้อยกว่า โดยรับรู้ข่าวสารประชาสัมพันธ์จากสื่อ อิเล็กทรอนิกส์มากที่สุด คิดเป็นเดือนละครั้ง ความต้องการข่าวสารประชาสัมพันธ์ห้องสมุดในด้าน

เนื้อหาของข่าว พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ต้องการการแนะนำข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่ให้บริการในระดับมาก ส่วนรูปแบบของสื่อประชาสัมพันธ์ ที่ต้องการมากที่สุด คือ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และ ปัญหาด้านการเผยแพร่ข่าวสารประชาสัมพันธ์ห้องสมุด พบว่าโดยภาพรวมผู้ตอบแบบสอบถามประสบปัญหาในระดับน้อย

คาริกา โพรตุกซ์ (2553) ได้ทำการศึกษาเรื่อง กลไกทางกฎหมายในการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยศึกษาวิวัฒนาการความร่วมมือทางเศรษฐกิจที่สำคัญของอาเซียน และ แนวความคิดในการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ขั้นตอนการดำเนินงาน ตลอดจนโครงสร้างการดำเนินงาน พันธกรณีที่เกี่ยวข้อง กลไกในการระงับข้อพิพาท และผลทางกฎหมายต่อรัฐสมาชิก

ผลการศึกษาพบว่า ในการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนมีกลไกทางกฎหมายที่สำคัญ คือ กฎบัตรอาเซียน (ASEAN Charter) เป็นเอกสารที่มีความสำคัญในการบังคับรัฐสมาชิกให้ปฏิบัติตามพันธกรณีที่กำหนดไว้ และยังรับรองสถานะทางกฎหมายของอาเซียนเป็นนิติบุคคล ซึ่งทำให้การรวมกลุ่มเป็นรูปธรรมและมีความชัดเจนมากขึ้น ในการดำเนินงานของอาเซียน ได้จัดทำแผนงานในการดำเนินงานเพื่อการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และพันธกรณีที่รัฐสมาชิกจะต้องปฏิบัติตาม โดยกำหนดกรอบระยะเวลาในการดำเนินงานที่ชัดเจน พร้อมทั้งมีความยืดหยุ่นที่ประเทศสมาชิกสามารถตกลงกันล่วงหน้าได้ โดยการเปิดเสรีแบบ ASEAN - X (ประเทศที่มีความพร้อมจะเปิดเสรีสาขาบริการใดให้แก่กันมากขึ้นก็สามารถกระทำได้ก่อน เมื่อประเทศอื่นใดมีความพร้อมค่อยเข้าร่วม) โดยมีเป้าหมายเพื่อการเป็นตลาดเดียวและฐานการผลิตร่วมกัน โดยมีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน แรงงานฝีมือ และเคลื่อนย้ายเงินทุนที่เสรียิ่งขึ้น ส่งเสริมขีดความสามารถในการแข่งขันของอาเซียน ลดช่องว่างการพัฒนาระหว่างประเทศสมาชิก และ ส่งเสริมการรวมตัวเข้ากับประชาคมโลก นอกจากนี้ บังคับสำคัญที่จะทำให้อาเซียนบรรลุเป้าหมายดังกล่าว คือ กลไกการระงับข้อพิพาทที่มีประสิทธิภาพ โดยมีการปรับปรุงกลไกให้มีลำดับขั้นตอนอย่างเป็นระบบ และมีการกำหนดระยะเวลาที่เหมาะสม ปราศจากการแทรกแซงทางการเมือง และให้มีการบังคับใช้อย่างเป็นรูปธรรม โดยใช้กลไกการระงับข้อพิพาทขององค์การการค้าโลกเป็นต้นแบบ ซึ่งจะช่วยให้รัฐสมาชิกเกิดความมั่นใจหากมีการละเมิด หรือไม่ปฏิบัติตามพันธกรณี อีกทั้งยังเป็นการเพิ่มความเชื่อมั่นให้แก่นักลงทุนต่างชาติว่ารัฐสมาชิกจะปฏิบัติตามพันธกรณีอย่างเคร่งครัด โดยหลีกเลี่ยงการใช้กลไกการระงับข้อพิพาทที่มีอยู่ และแก้ปัญหาระหว่างกันโดยวิธีการประนีประนอมเช่นในอดีต

กาดัญญดา ปีกโคทะกัง (2554) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การคุ้มครองลิขสิทธิ์ของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของกลไกบังคับการตามลิขสิทธิ์ของประเทศสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และปัญหาในการคุ้มครองลิขสิทธิ์ที่แตกต่างกันของประเทศใน

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผลการศึกษาพบว่า การขยายตัวของพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์และการพัฒนาอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีปัจจุบัน ก่อให้เกิดปัญหาต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองงานอันมีลิขสิทธิ์ทั้งทางด้านมาตรการทางเทคโนโลยี (Technology Protection Measure) ข้อมูลบริหารสิทธิ (Rights Management Information) ฐานข้อมูล (Database) การทำซ้ำชั่วคราว (Temporary Reproduction) ผู้ให้บริการออนไลน์ (Online Service Provider) ซึ่งในระดับระหว่างประเทศก็ได้เล็งเห็นปัญหาดังกล่าวและให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก โดยได้มีการพัฒนาและแก้ไขปรับปรุงกฎเกณฑ์ระหว่างประเทศในระดับสากลที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองลิขสิทธิ์ผ่านทางความตกลงระหว่างประเทศต่างๆอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ในการประชุม The International Conference on Electronic Commerce and Intellectual Property ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลกเมื่อวันที่ 14 – 16 กันยายน ค.ศ. 1999 ในหัวข้อสุดท้ายของการประชุมดังกล่าวคณะกรรมการได้เสนอ WIPO Digital Agenda ให้ที่ประชุมรับทราบ โดยได้ผ่านการลงนามรับรองมติที่ประชุมจากประเทศภาคีต่างๆ และตัวแทนจากองค์การระหว่างประเทศ โดย WIPO Digital Agenda ได้วางหลักเกณฑ์และแนวทางในการพัฒนาและจัดทำกฎหมายขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลกในการให้ความสำคัญคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาซึ่งได้รับผลกระทบจากการขยายตัวของพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์และการพัฒนาอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีดังกล่าว

Liew, C. L., Foo, S. and Chennupati, K.R. (2000) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาผู้ใช้คนสุดท้ายที่เป็นบัณฑิตศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้ต่อวารสารอิเล็กทรอนิกส์ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) การใช้งานวารสารของผู้ใช้ทั้งแบบเอกสารและแบบออนไลน์ 2) เพื่อศึกษาความต้องการของผู้ใช้งานและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับวารสารอิเล็กทรอนิกส์ 3) เพื่อศึกษาความคาดหวังของผู้ใช้และความกังวลเกี่ยวกับวารสารอิเล็กทรอนิกส์ในอนาคต โดยงานวิจัยนี้ได้เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง เลือกกลุ่มตัวอย่างที่คาดว่าจะเป็นตัวแทนที่ดีในการให้ข้อมูล ซึ่งผู้ใช้ข้อมูลจะต้องมีคุณสมบัติ คือ สามารถใช้งานคอมพิวเตอร์ในระดับพื้นฐานได้ และมีความต้องการใช้งานวารสารอิเล็กทรอนิกส์ สถานที่ในการศึกษาคนทั่วคือมหาวิทยาลัยในประเทศสิงคโปร์ โดยมีแนวคิดในการศึกษาคือ การเติบโตและความหลากหลายของวารสารอิเล็กทรอนิกส์ใน 5 ปีที่ผ่านมา ทำให้ความนิยมวารสารฉบับในรูปแบบหมดไป ซึ่งวารสารอิเล็กทรอนิกส์ทำให้ข้อมูลสามารถเผยแพร่ออกไปได้อย่างกว้างขวาง อย่างไรก็ตามมีความเชื่อว่าเป็นอนาคตวารสารอิเล็กทรอนิกส์จะสร้างความแตกต่างจากสื่อสิ่งพิมพ์และเป็นการเติมเต็มหน้าที่ในการเผยแพร่ความรู้ที่เหมาะสมและเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้ความรู้มีการขยายตัวมากยิ่งขึ้น ผลการศึกษาพบว่า ผู้ใช้นิยมใช้วารสารอิเล็กทรอนิกส์ มากกว่าร้อยละ 70 เนื่องจากมีความสะดวกรวดเร็วในการเข้าถึงฐานข้อมูล แต่ยังคงพบว่าลักษณะของวารสารอิเล็กทรอนิกส์ยังมีข้อบกพร่องเรื่องของการเข้าถึงง่ายในการ

ค้นหา หรือ ใช้งานระบบฐานข้อมูล ดังนั้นผู้เกี่ยวข้องควรมีการปรับปรุงจุดด้อยของระบบและพัฒนาความสามารถของระบบเพื่อให้ระบบมีประสิทธิภาพในการใช้งานสูงสุด

Murphy, H.C and Jongh, H.(2011) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การรับรู้ระบบสารสนเทศในรายวิชาของนักศึกษาการจัดการธุรกิจบริการ โดยให้คำจำกัดความของการรับรู้ในการเรียนหนังสือของนักศึกษาก็คือ เป็นสิ่งที่อยู่ในตัวบุคคลแต่กำเนิด โดยที่บุคคลนั้นจะแสดงความสามารถออกมาทางพฤติกรรม และเป็นการตอบสนองต่อสิ่งที่พวกเขาได้เรียนรู้ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาคือ นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีสุดท้าย โดยทำการวิเคราะห์ผลการเรียนรู้ของนักศึกษา และการนำไปประยุกต์ใช้ในสภาพแวดล้อมในการทำงานที่แตกต่างกัน ผลการศึกษาค้นพบว่า นักศึกษาคควรได้รับการสนับสนุนเพื่อสร้างความเข้าใจในการตอบสนองต่อกระบวนการการเรียนรู้และสิ่งต่างๆรอบตัวอยู่ตลอดเวลา และเพื่อสนับสนุนแนวคิดการเรียนรู้ของนักศึกษา จึงควรทำการศึกษาวิธีการสอนของอาจารย์และการรับรู้ของนักศึกษา วิธีการสอนที่กระตุ้นความเป็นผู้นำของนักศึกษา และการให้ความร่วมมือของนักศึกษาเพื่อนำไปสู่ผลลัพธ์ของการเรียนรู้ สิ่งเหล่านี้ล้วนเกี่ยวข้องกับบทบาทของครูผู้สอนทั้งนี้ในการวางแผนทางในการสอน และการเรียนรู้นั้นอาจบรรลุผลสำเร็จได้ยาก เนื่องมาจากปัจจัยสำคัญที่เกี่ยวกับตัวครูผู้สอน ได้แก่ อารมณ์ หรือสถานะ นอกจากนี้ ผลที่ได้จากการเรียนรู้ของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ ได้แก่ ระยะเวลาในการเรียน การฝึกฝน และสติปัญญา ดังนั้นในการแสดงสติปัญญาหรือความสามารถในการรับความรู้ใหม่ เพื่อทำให้เกิดความรู้อย่างลึกซึ้ง คือ การได้รับความรู้ทั้งแนวราบ (ความรู้ที่ได้จากการเรียนรู้ข้ามสายวิชา) และความรู้แนวตั้ง (ความรู้ที่ได้จากการเรียนรู้แบบลงลึกในรายละเอียดของวิชานั้นๆ) ต้องสอดคล้องประสานกับวิธีการสอนของครูผู้สอน และสอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา เนื่องจากประสิทธิภาพในการสอนเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ให้มีความหลากหลาย เพื่อกระตุ้นนักศึกษาให้เกิดการเรียนรู้เชิงลึก

2.4 กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาค้นคว้าทฤษฎีการรับรู้ และข้อมูลด้านประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน รวมถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถนำมาสร้างกรอบแนวคิดในการวิจัย เพื่อศึกษาถึงการรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาในประเทศไทย แสดงดังภาพที่ 2.1 ดังนี้

ภาพที่ 2.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง การรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของนักศึกษา ระดับอุดมศึกษาในประเทศไทย มีวิธีในการดำเนินงานวิจัยดังนี้

3.1 วิธีวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) มีรูปแบบของการวิจัยเชิงสำรวจ (Exploratory Research) ซึ่งมีวิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในรูปแบบของการสำรวจ โดยการใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือ เพื่อรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักศึกษา ระดับอุดมศึกษาจากมหาวิทยาลัย 4 แห่ง ในจังหวัดนครราชสีมาซึ่งตั้งอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ได้แก่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตนครราชสีมา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา และมหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล โดยมีขั้นตอนของการทำงานวิจัย ดังนี้

1. ค้นคว้าเอกสาร งานวิจัย และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย
2. กำหนดวัตถุประสงค์และสมมติฐานงานวิจัย
3. พัฒนารอบแนวคิดงานวิจัย
4. ระบุประชากรที่จะทำการศึกษา และเลือกสถานที่ที่จะทำการวิจัย
5. พัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย รวมทั้งหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ
6. เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการคำนวณ
7. วิเคราะห์ผล และทดสอบสมมติฐาน
8. สรุป และอภิปรายผลที่ได้จากการวิจัย
9. ระบุข้อเสนอแนะ เพื่อเป็นประโยชน์ในการนำไปใช้

3.2 ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และสถานที่ทำการวิจัย

3.2.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับอุดมศึกษา พื้นที่เป้าหมายในการทำการศึกษาคือ มหาวิทยาลัยในจังหวัดนครราชสีมา 4 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตนครราชสีมา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา และมหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล

3.2.2 กลุ่มตัวอย่าง

ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง เนื่องจากทราบจำนวนนักศึกษาที่แน่นอนโดยนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีมีจำนวน 10,991 คน (ศูนย์บริการการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี, 2554) นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตนครราชสีมา มีจำนวน 8,565 คน (สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน, ออนไลน์, 2554) นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา มีจำนวน 20,630 คน (สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา, ออนไลน์, 2554) และนักศึกษามหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุลมีจำนวน 2,572 คน (สำนักบริการการศึกษามหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล, ออนไลน์, 2554) ตามการคำนวณด้วยสูตรการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างแบบทราบจำนวนประชากร (คณิต ไข่มุกด์, 2546) ดังนี้

$$n = \frac{\frac{Z^2 \sigma^2 N}{d^2} + Z^2}{d^2(N-1) + Z^2}$$

โดยที่	n	=	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
	d	=	ความคลาดเคลื่อนสูงสุดระหว่างค่าเฉลี่ยประชากรกับค่าเฉลี่ยตัวอย่างเท่ากับ 0.1
	$Z_{\frac{\alpha}{2}}$	=	1.96 (ระดับความเชื่อมั่น 95%)
	σ^2	=	ค่าความแปรปรวนของตัวอย่าง

ความแปรปรวนของตัวอย่างประมาณการจาก

$$\begin{aligned}\sigma &= \frac{1}{4}(\text{MAX} - \text{MIN}) \\ \sigma &= \frac{1}{4}(5-1) \\ \sigma &= \frac{1}{4}(4) \\ \sigma^2 &= 1 \\ \text{การคำนวณ } n &= \frac{(1.96)^2(1)(42,758)}{(0.1)^2(42,758-1) + (1.96)^2(1)} \\ n &= \frac{164,259}{431} \\ n &= 381 \text{ คน}\end{aligned}$$

จากการคำนวณได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาจำนวน 381 คน เพื่อความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลจึงปรับเพิ่มขนาดของกลุ่มตัวอย่างเป็นจำนวน 400 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) (นราศรี ไววนิชกุล และชูศักดิ์ อุดมศรี, 2548) โดยการเจาะจงเลือกกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตนครราชสีมา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา และมหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล มหาวิทยาลัยละ 100 คน

3.3 เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยครั้งนี้คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งแบ่งเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ชั้นปี การศึกษา และคณะวิชาที่กำลังศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นคำถามปลายปิด (Close Ended Question) จำนวน 3 ข้อ

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับระดับการรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะของคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale Questions)

แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ตามลิเคิร์ต สเกล (Likert Scale) ซึ่งระดับความคิดเห็นในแต่ละข้อคำถาม มีดังนี้

- ระดับ 5 หมายถึง มีการรับรู้ทั้งหมด
- ระดับ 4 หมายถึง มีการรับรู้เกือบทั้งหมด
- ระดับ 3 หมายถึง มีการรับรู้กำลัง
- ระดับ 2 หมายถึง มีการรับรู้ไม่ทั้งหมด
- ระดับ 1 หมายถึง ไม่มีการรับรู้เลย

เกณฑ์การประเมินคะแนนที่ได้จากการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval Scale) ผู้วิจัยใช้สูตรคำนวณหาความกว้างของชั้น (กัลยา วาณิชย์บัญชา, 2548) ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5 - 1}{5} \\ &= 0.8 \end{aligned}$$

เกณฑ์ในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยที่ได้ดังนี้

- 4.21 – 5.00 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามรับรู้ข่าวสาร AEC ในระดับมากที่สุด
- 3.41 – 4.20 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามรับรู้ข่าวสาร AEC ในระดับมาก
- 2.61 – 3.40 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามรับรู้ข่าวสาร AEC ในระดับปานกลาง
- 1.81 – 2.60 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามรับรู้ข่าวสาร AEC ในระดับน้อย
- 1.00 – 1.80 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามรับรู้ข่าวสาร AEC ในระดับน้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ลักษณะของคำถามเป็นแบบเลือกตอบ (Checklists) โดยเลือกตอบได้ไม่เกิน 3 ข้อ

ส่วนที่ 4 เป็นแบบสอบถามลักษณะปลายเปิด (Open-ended Question) แบบไม่มีโครงสร้าง (Unstructured Question) เป็นการแสดงความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเพิ่มเติม จำนวน 1 ข้อ

3.4 การสร้างและหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถามโดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าเอกสาร งานวิจัย และแนวคิด เกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)
2. กำหนดกรอบและขอบเขตของแบบสอบถาม โดยให้มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และสมมุติฐานของงานวิจัย โดยเรียงลำดับตามลักษณะของคำถามและแยกเป็นหมวดหมู่ตามแนวคิดของงานวิจัย
3. นำข้อมูลที่ได้รวบรวมนั้นมาสร้างแบบสอบถามที่เกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของผู้ตอบแบบสอบถาม
4. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาจำนวน 30 คนเพื่อทดสอบความน่าเชื่อถือ (Reliability) ของแบบสอบถาม เฉพาะในส่วนที่เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบัก (Cronbach' alpha Coefficient) (สุวิมล ศิริกานันท์, 2550)
5. สร้างแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้จริงในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างตามพื้นที่เป้าหมาย

3.5 ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ

แบบสอบถามที่นำมาเป็นเครื่องมือในการศึกษา มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งประกอบด้วย ส่วนที่ 2 การรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) เพื่อนำมาทดสอบความน่าเชื่อถือ (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบัก (Cronbach' alpha Coefficient) (สุวิมล ศิริกานันท์, 2550) สรุปได้ดังนี้

การคำนวณค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบัก

$$\alpha = \frac{k\bar{r}}{1+(k-1)\bar{r}}$$

โดยที่	α	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น
	\bar{r}	แทน	ค่าเฉลี่ยของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคำถามต่าง ๆ
	k	แทน	จำนวนคำถาม

ตารางที่ 3.1 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ปัจจัย	จำนวนข้อคำถาม	Cronbachs' Alpha
ปัจจัยด้านการรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)	12	0.975

จากตารางที่ 3.1 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์อัตราของครอนบัคของแบบสอบถามในปัจจัยด้านการรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) โดยรวมมีค่าเข้าใกล้ 1 ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.975 ซึ่งผ่านเกณฑ์การทดสอบความน่าเชื่อถือที่ระดับ 0.7 จึงสรุปได้ว่าเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีน่าเชื่อถือและมีความสอดคล้องภายในชุดเดียวกัน สามารถนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างได้อย่างเหมาะสม

3.6 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาในประเทศไทย มีการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งในเชิงปริมาณ (Quantitative Data) และข้อมูลเชิงคุณภาพ (Qualitative Data) จากแหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data source) และแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data source) ดังนี้

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมจากนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับอุดมศึกษา ของสถานศึกษาในจังหวัดนครราชสีมา โดยพื้นที่เป้าหมายในการทำการศึกษามี 4 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตนครราชสีมา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา และมหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล โดยอาศัยเทคนิคการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ด้วยแบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน

2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นข้อมูลที่เก็บจากหน่วยงานของมหาวิทยาลัยเป้าหมาย ได้แก่ สถิติจำนวนสถิตินักศึกษาปัจจุบัน รวมถึงข้อมูลที่ได้จาก หนังสือ บทความในวารสาร รายงานการประชุม สัมมนาวิชาการ บทความออนไลน์ รายงานการวิจัย และบทความวิชาการ เป็นต้น

3.7 ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากรวบรวมแบบสอบถามทั้งหมดที่กลุ่มตัวอย่างได้ทำการตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามทั้งหมดมาดำเนินการ ดังนี้

1. ตรวจสอบข้อมูล (Editing) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับทั้งหมดมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม เพื่อคัดแยกแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออก
2. การลงรหัส (Coding) ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ถูกต้องทั้งหมดมาลงรหัสตามที่กำหนดไว้ในแบบสอบถาม
3. การประมวลผลข้อมูล (Processing) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ลงรหัสไว้เรียบร้อยแล้วมาบันทึกลงในคอมพิวเตอร์และประมวลผลข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์

3.8 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลของงานวิจัยเรื่อง การรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในประเทศไทย ได้กำหนดวิธีวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลในแบบสอบถามส่วนที่ 1 ซึ่งเป็นข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ชั้นปีการศึกษา และคณะวิชาที่กำลังศึกษา วิเคราะห์โดยการหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)
2. วิเคราะห์ข้อมูลในแบบสอบถามส่วนที่ 2 ซึ่งเกี่ยวกับระดับการรับรู้ของผู้ตอบแบบสอบถาม ต่อการรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
3. วิเคราะห์ข้อมูลในแบบสอบถามส่วนที่ 3 ซึ่งเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้ผู้ตอบแบบสอบถามติดตามและศึกษาข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) วิเคราะห์โดยการหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)
4. การทดสอบสมมติฐาน
 - 4.1 ปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาด้านเพศที่แตกต่างกัน มีผลต่อการรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) สถิติที่ใช้คือ t-test และ Scheffe's method
 - 4.2 ปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาด้านคณะวิชาที่แตกต่างกัน มีผลต่อการรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) สถิติที่ใช้คือ F-test และ Scheffe's method
 - 4.3 ปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาด้านชั้นปีการศึกษาที่แตกต่างกัน มีผลต่อการรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) สถิติที่ใช้คือ F-test และ Scheffe's method

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของนักศึกษา ระดับอุดมศึกษาในประเทศไทย มีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาระดับอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี วิทยาเขตนครราชสีมา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา และมหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล ทั้งสิ้นจำนวน 400 คน ผลการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล และแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้ ได้วิเคราะห์และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

- 4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน เกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม
- 4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับการรับรู้ข่าวสาร AEC ของผู้ตอบแบบสอบถาม
- 4.3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าถึงข่าวสาร AEC
- 4.4 ผลการทดสอบสมมุติฐาน

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม สรุปผลได้ตามตารางที่ 4.1 ดังนี้

ตารางที่ 4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	141	35.2
หญิง	259	64.8
รวม	400	100

ตารางที่ 4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชั้นปีการศึกษา		
ชั้นปีที่ 1	121	30.2
ชั้นปีที่ 2	108	27.0
ชั้นปีที่ 3	91	22.8
ตั้งแต่ชั้นปีที่ 4 ขึ้นไป	80	20.0
รวม	400	100
คณะวิชาที่กำลังศึกษา		
วิทยาศาสตร์	55	13.7
เทคโนโลยีสังคม	74	18.6
เทคโนโลยีการเกษตร	16	4.0
แพทยศาสตร์	24	6.0
วิศวกรรมศาสตร์	86	21.5
พยาบาลศาสตร์	46	11.5
เศรษฐศาสตร์	27	6.7
มนุษยศาสตร์	31	7.7
ครุศาสตร์	28	7.0
นิเทศศาสตร์	13	3.3
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 259 คน คิดเป็นร้อยละ 64.8 กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 30.2 เป็นนักศึกษาของคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 21.5 รองลงมาคือคณะเทคโนโลยีสังคม จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 18.6 และคณะวิทยาศาสตร์ จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 13.7 ตามลำดับ

4.2 ผลการวิเคราะห์การรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

ผลการวิเคราะห์การรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) สรุปผลได้ตามตารางที่ 4.2 ดังนี้

ตารางที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์การรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

การรับรู้ข่าวสาร (AEC)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับ การรับรู้	ลำดับ
- ความหมายของ AEC	2.97	0.855	ปานกลาง	1
- โอกาสและผลกระทบของการรวมกลุ่ม ทางเศรษฐกิจของอาเซียนต่อประเทศไทย	2.87	0.929	ปานกลาง	2
- ปัจจัยที่ส่งเสริมการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ	2.78	0.923	ปานกลาง	3
- แนวทางการปรับตัวและการใช้ประโยชน์ จากการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของอาเซียน	2.76	0.944	ปานกลาง	4
- เป้าหมายของ AEC	2.76	0.955	ปานกลาง	4
- วัตถุประสงค์ของการจัดตั้ง AEC	2.75	0.972	ปานกลาง	5
- ปัจจัยต่อความสำเร็จของการรวมกลุ่มทาง เศรษฐกิจอาเซียน	2.73	0.880	ปานกลาง	6
- ความเป็นมาของ AEC	2.72	0.902	ปานกลาง	7
- นโยบายของภาครัฐต่ออาเซียน	2.63	0.935	ปานกลาง	8
- การปรับตัวของประเทศไทยและ ยุทธศาสตร์เศรษฐกิจของไทย	2.61	0.927	ปานกลาง	9
- หน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการประสานงาน	2.57	0.937	น้อย	10
- กลไกการดำเนินงานของ AEC	2.52	0.906	น้อย	11
รวม	2.72	0.699	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.2 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับการรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.72 เมื่อทำการเรียงลำดับของการรับรู้ทั้ง 12 รายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีการรับรู้ความหมายของ AEC เป็นลำดับแรก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.97 รองลงมาคือ การรับรู้โอกาสและผลกระทบของการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของอาเซียน

ต่อประเทศไทย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.87 และการรับรู้ถึงปัจจัยที่ส่งเสริมการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.78 ตามลำดับ

4.3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) สรุปผลได้ตามตารางที่ 4.3 ดังนี้

ตารางที่ 4.3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

ปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้	จำนวน (คน)	ร้อยละ
- ความสนใจ	205	20.0
- การสอนจากบุคลากร ตลอดจนการกำหนดวิชาเรียนในหลักสูตร	134	13.1
- คำบอกกล่าวของคนรอบตัว	131	12.7
- ทักษะคติ	125	12.2
- การจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องของมหาวิทยาลัย	115	11.2
- ประสบการณ์เดิม	115	11.2
- ความชัดเจนและครอบคลุมของสื่อประชาสัมพันธ์	107	10.4
- บุคลิกภาพ	94	9.2
รวม	1,026	100

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่คิดว่าปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) เป็นลำดับแรกคือ ปัจจัยด้านความสนใจจำนวน 205 คน คิดเป็นร้อยละ 20 รองลงมาคือ ปัจจัยด้านการสอนจากบุคลากร ตลอดจนการกำหนดวิชาเรียนในหลักสูตรจำนวน 134 คิดเป็นร้อยละ 13.1 และปัจจัยด้านคำบอกกล่าวของคนรอบตัว จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 12.7 ตามลำดับ

4.4 ผลการทดสอบสมมติฐาน

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน สามารถนำมาทดสอบสมมติฐานการวิจัยตามที่กำหนดไว้ ดังนี้

4.4.1 ปัจจัยพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านเพศมีผลต่อการรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

H_0 : เพศที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อการรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

H_1 : เพศที่แตกต่างกัน มีผลต่อการรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ตารางที่ 4.4 ค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จำแนกตามเพศ

การรับรู้ข่าวสาร AEC	t จากการคำนวณ	P - value*	ผลการทดสอบ สมมติฐาน
- ความหมายของ AEC	1.443	.150	ยอมรับ H_0
- โอกาสและผลกระทบของการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของอาเซียนต่อประเทศไทย	2.159	.031*	ปฏิเสธ H_0
- ปัจจัยที่ส่งเสริมการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ	1.591	.112	ยอมรับ H_0
- แนวทางการปรับตัวและการใช้ประโยชน์จากการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของอาเซียน	2.030	.043*	ปฏิเสธ H_0
- เป้าหมายของ AEC	2.475	.014*	ปฏิเสธ H_0
- วัตถุประสงค์ของการจัดตั้ง AEC	1.774	.077	ยอมรับ H_0
- ปัจจัยต่อความสำเร็จของการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจอาเซียน	2.022	.044*	ปฏิเสธ H_0
- ความเป็นมาของ AEC	1.966	.050	ยอมรับ H_0
- นโยบายของภาครัฐต่ออาเซียน	1.462	.145	ยอมรับ H_0
- การปรับตัวของประเทศไทยและยุทธศาสตร์เศรษฐกิจของไทย	2.094	.037*	ปฏิเสธ H_0
- หน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการประสานงาน	1.929	.054	ยอมรับ H_0
- กลไกการดำเนินงานของ AEC	1.284	.200	ยอมรับ H_0
รวม	2.454	.015*	ปฏิเสธ H_0

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.4 พบว่าค่า t ที่ได้จากการคำนวณมีค่ามากกว่าค่า t ที่ได้จากการเปิดตาราง ทำให้สรุปได้ว่าค่า t จากการคำนวณอยู่ในขอบเขตที่ยอมรับ H_0 ปฏิเสธ H_1 แสดงว่าเพศที่แตกต่างกันมีการรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า เพศที่แตกต่างกันมีการรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกันในด้าน 1)โอกาสและผลกระทบของการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของอาเซียนต่อประเทศไทย 2)แนวทางการปรับตัวและการใช้ประโยชน์จากการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของอาเซียน 3)เป้าหมายของAEC 4)ปัจจัยต่อความสำเร็จของการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจอาเซียน และ 5)การปรับตัวของประเทศไทยและยุทธศาสตร์เศรษฐกิจของไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ดังนั้น จึงทำการวิเคราะห์ผลต่างของค่าเฉลี่ยสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จำแนกตามเพศเป็นรายคู่ ดังแสดงในตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 ผลต่างของค่าเฉลี่ยสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จำแนกตามเพศเป็นรายคู่

การรับรู้ข่าวสาร AEC	เพศ	เพศ	
		ชาย	หญิง
- โอกาสและผลกระทบของการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของอาเซียนต่อประเทศไทย	ค่าเฉลี่ย	2.59	2.79
	ชาย	2.59	0.203*
	หญิง	2.79	-
- แนวทางการปรับตัวและการใช้ประโยชน์จากการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของอาเซียน	ค่าเฉลี่ย	2.62	2.83
	ชาย	2.62	0.202*
	หญิง	2.83	-
- เป้าหมายของ AEC	ค่าเฉลี่ย	2.41	2.65
	ชาย	2.41	0.241*
	หญิง	2.65	-

ตารางที่ 4.5 ผลต่างของค่าเฉลี่ยสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จำแนกตามเพศเป็นรายคู่ (ต่อ)

การรับรู้ข่าวสาร AEC	เพศ	เพศ	
		ชาย	หญิง
- ปัจจัยต่อความสำเร็จของการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจอาเซียน	ค่าเฉลี่ย	2.61	2.80
	ชาย	-	0.185*
	หญิง	-	-
- การปรับตัวของประเทศไทยและยุทธศาสตร์เศรษฐกิจของไทย	ค่าเฉลี่ย	2.62	2.83
	ชาย	-	0.098*
	หญิง	-	-

จากตารางที่ 4.5 พบว่า เพศหญิงมีการรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในด้าน 1) โอกาสและผลกระทบของการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของอาเซียนต่อประเทศไทย 2) แนวทางการปรับตัวและการใช้ประโยชน์จากการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของอาเซียน 3) เป้าหมายของ AEC 4) ปัจจัยต่อความสำเร็จของการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจอาเซียน และ 5) การปรับตัวของประเทศไทยและยุทธศาสตร์เศรษฐกิจของไทยมากกว่าเพศชาย

4.4.2 ปัจจัยพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านชั้นปีการศึกษามีผลต่อการรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

H_0 : ชั้นปีการศึกษาที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อการรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

H_1 : ชั้นปีการศึกษาที่แตกต่างกัน มีผลต่อการรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ตารางที่ 4.6 ค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
จำแนกตามชั้นปีการศึกษา

การรับรู้ข่าวสาร AEC	F จากการ คำนวณ	P – value*	ผลการทดสอบ สมมติฐาน
- ความหมายของ AEC	4.189	0.006*	ปฏิเสธ H_0
- โอกาสและผลกระทบของการรวมกลุ่ม ทางเศรษฐกิจของอาเซียนต่อประเทศไทย	3.604	0.014*	ปฏิเสธ H_0
- ปัจจัยที่ส่งเสริมการรวมกลุ่มทาง เศรษฐกิจ	2.447	0.063	ยอมรับ H_0
- แนวทางการปรับตัวและการใช้ประโยชน์ จากการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของอาเซียน	3.146	0.025*	ปฏิเสธ H_0
- เป้าหมายของ AEC	3.281	0.021*	ปฏิเสธ H_0
- วัตถุประสงค์ของการจัดตั้ง AEC	0.751	0.522	ยอมรับ H_0
- ปัจจัยต่อความสำเร็จของการรวมกลุ่มทาง เศรษฐกิจอาเซียน	1.356	0.256	ยอมรับ H_0
- ความเป็นมาของ AEC	0.553	0.647	ยอมรับ H_0
- นโยบายของภาครัฐต่ออาเซียน	0.537	0.657	ยอมรับ H_0
- การปรับตัวของประเทศไทยและ ยุทธศาสตร์เศรษฐกิจของไทย	0.126	0.945	ยอมรับ H_0
- หน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการประสานงาน	0.743	0.527	ยอมรับ H_0
- กลไกการดำเนินงานของ AEC	0.060	0.981	ยอมรับ H_0
รวม	1.213	0.305	ยอมรับ H_0

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.6 พบว่าค่า F ที่ได้จากการคำนวณมีค่าน้อยกว่าค่า F ที่ได้จากการเปิดตาราง
ทำให้สรุปได้ว่าค่า F จากการคำนวณอยู่ในขอบเขตที่ยอมรับ H_0 ปฏิเสธ H_1 แสดงว่าชั้นปีการศึกษา
ที่แตกต่างกันมีการรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ชั้นปีการศึกษาที่แตกต่างกันมีการรับรู้ข่าวสารประชาคม
เศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกันในด้าน 1) ความหมายของ AEC 2) โอกาสและผลกระทบของการ

รวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของอาเซียนต่อประเทศไทย 3) แนวทางการปรับตัวและการใช้ประโยชน์จากการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของอาเซียน และ 4) เป้าหมายของ AEC อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ดังนั้น จึงทำการวิเคราะห์ผลต่างของค่าเฉลี่ยสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จำแนกตามชั้นปีการศึกษาเป็นรายคู่ ดังแสดงในตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 ผลต่างของค่าเฉลี่ยสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จำแนกตามชั้นปีการศึกษาเป็นรายคู่

การรับรู้ข่าวสาร AEC	ชั้นปีการศึกษา	ชั้นปีการศึกษา				
		1	2	3	4	
- ความหมายของ AEC	ค่าเฉลี่ย	2.86	2.86	3.23	2.99	
	1	2.86	-	0.371*	0.128	
	2	2.86	-	0.370*	0.126	
	3	3.23		-	0.243	
	4	2.99			-	
- แนวทางการปรับตัวและการใช้ประโยชน์จากการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของอาเซียน	ค่าเฉลี่ย	2.78	2.55	2.96	2.78	
	1	2.78	-	0.231	0.179	0.002
	2	2.55	-	0.410*	0.229	
	3	2.96		-	0.181	
	4	2.78			-	

หมายเหตุ 1 หมายถึง ชั้นปีการศึกษาที่ 1, 2 หมายถึงชั้นปีการศึกษาที่ 2, 3 หมายถึง ชั้นปีการศึกษาที่ 3 และ 4 หมายถึง ตั้งแต่ชั้นปีการศึกษาที่ 4 ขึ้นไป

จากตารางที่ 4.7 เมื่อทำการเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนเป็นรายคู่ พบว่า ชั้นปีการศึกษาที่แตกต่างกันมีการรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกันในด้านความหมายของ AEC และ แนวทางการปรับตัวและการใช้ประโยชน์จากการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของอาเซียนเท่านั้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

โดยผู้ที่กำลังศึกษาในชั้นปีการศึกษาที่ 3 มีการรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในด้านความหมายของ AEC มากกว่าผู้ที่กำลังศึกษาในชั้นปีการศึกษาที่ 1 และ 2 นอกจากนี้ผู้ที่กำลังศึกษาในชั้นปีการศึกษาที่ 3 ยังมีการรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในด้านแนวทางการปรับตัวและการใช้ประโยชน์จากการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของอาเซียน มากกว่าผู้ที่กำลังศึกษาในชั้นปีการศึกษาที่ 2

4.4.3 ปัจจัยพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านคณะวิชาที่กำลังศึกษา มีผลต่อการรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

H_0 : คณะวิชาที่กำลังศึกษาแตกต่างกัน ไม่มีผลต่อการรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

H_1 : คณะวิชาที่กำลังศึกษาแตกต่างกัน มีผลต่อการรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ตารางที่ 4.8 ค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จำแนกตามคณะวิชาที่กำลังศึกษา

การรับรู้ข่าวสาร AEC	F จากการ คำนวณ	P – value*	ผลการทดสอบ สมมติฐาน
- ความหมายของ AEC	4.110	0.000*	ปฏิเสธ H_0
- โอกาสและผลกระทบของการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของอาเซียนต่อประเทศไทย	2.950	0.002*	ปฏิเสธ H_0
- ปัจจัยที่ส่งเสริมการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ	1.814	0.064	ยอมรับ H_0
- แนวทางการปรับตัวและการใช้ประโยชน์จากการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของอาเซียน	2.078	0.031*	ปฏิเสธ H_0
- เป้าหมายของ AEC	2.913	0.002*	ปฏิเสธ H_0
- วัตถุประสงค์ของการจัดตั้ง AEC	2.715	0.004*	ปฏิเสธ H_0
- ปัจจัยต่อความสำเร็จของการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจอาเซียน	2.042	0.034*	ปฏิเสธ H_0
- ความเป็นมาของ AEC	1.760	0.074	ยอมรับ H_0
- นโยบายของภาครัฐต่ออาเซียน	1.883	0.053	ยอมรับ H_0

ตารางที่ 4.8 ค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
จำแนกตามคณะวิชาที่กำลังศึกษา (ต่อ)

การรับรู้ข่าวสาร AEC	F จากการ คำนวณ	P - value*	ผลการทดสอบ สมมุติฐาน
- การปรับตัวของประเทศไทยและ ยุทธศาสตร์เศรษฐกิจของไทย	1.463	0.160	ยอมรับ H_0
- หน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการประสานงาน	2.530	0.008*	ปฏิเสธ H_0
- กลไกการดำเนินงานของ AEC	1.787	0.069	ยอมรับ H_0
รวม	2.706	0.005*	ปฏิเสธ H_0

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.8 พบว่าค่า F ที่ได้จากการคำนวณมีค่ามากกว่าค่า F ที่ได้จากการเปิดตาราง ทำให้สรุปได้ว่าค่า F จากการคำนวณอยู่ในขอบเขตที่ยอมรับ H_1 ปฏิเสธ H_0 แสดงว่าคณะวิชาที่กำลังศึกษาแตกต่างกันมีการรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า คณะวิชาที่กำลังศึกษาแตกต่างกันมีการรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกันในด้าน 1) ความหมายของ AEC 2) โอกาสและผลกระทบของการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของอาเซียนต่อประเทศไทย 3) แนวทางการปรับตัวและการใช้ประโยชน์จากการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของอาเซียน 4) เป้าหมายของ AEC 5) วัตถุประสงค์ของการจัดตั้ง AEC 6) ปัจจัยต่อความสำเร็จของการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจอาเซียน และ 7) หน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการประสานงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ดังนั้น จึงทำการวิเคราะห์ผลต่างของค่าเฉลี่ยสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จำแนกตามคณะที่กำลังศึกษาเป็นรายคู่ ดังแสดงในตารางที่ 9

จากตารางที่ 4.9 เมื่อทำการเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนเป็นรายคู่ พบว่า คณะวิชาที่กำลังศึกษาแตกต่างกันมีการรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกันในด้านความหมายของ AEC เท่านั้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

โดยผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในคณะแพทยศาสตร์ มีการรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในด้านความหมายของ AEC มากกว่าผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในคณะวิศวกรรมศาสตร์

ตารางที่ 4.9 ผลต่างของค่าเฉลี่ยสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จำนวนตามคณะวิชาที่กำกับศึกษาเป็นรายคู่

การรับรู้ข่าวสาร AEC	คณะวิชา	คณะวิชา										
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
- ความหมายของ AEC		ค่าเฉลี่ย	2.95	3.01	2.63	3.58	2.73	2.80	3.48	3.13	2.96	2.85
1		2.95	-	0.068	0.320	0.638	0.213	0.141	0.536	0.184	0.019	0.099
2		3.01		-	0.389	0.570	0.281	0.209	0.468	0.116	0.049	0.167
3		2.63			-	0.958	0.108	0.179	0.856	0.504	0.339	0.221
4		3.58				-	0.851*	0.779	0.102	0.454	0.619	0.737
5		2.73						-	0.749	0.396	0.232	0.114
6		2.80							-	0.677	0.160	0.042
7		3.48								-	0.352	0.517
8		3.13									-	0.165
9		2.96										-
10		2.85										

หมายเหตุ 1 หมายถึง คณะวิทยาศาสตร์, 2 หมายถึง คณะเทคโนโลยีสังคม, 3 หมายถึง คณะเทคโนโลยีการเกษตร, 4 หมายถึง คณะแพทยศาสตร์, 5 หมายถึง คณะวิศวกรรมศาสตร์, 6 หมายถึง คณะพยาบาลศาสตร์, 7 หมายถึง คณะเศรษฐศาสตร์, 8 หมายถึง คณะมนุษยศาสตร์, 9 หมายถึง คณะครุศาสตร์ และ 10 หมายถึง คณะนิติศาสตร์

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง การศึกษาการรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของนักศึกษา ระดับอุดมศึกษาในประเทศไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของนักศึกษา ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าถึงข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของนักศึกษา และศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ คณะวิชา และชั้นปีการศึกษา ที่มีผลต่อการรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) มีรูปแบบของการวิจัยเชิงสำรวจ (Exploratory Research) ซึ่งมีวิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในรูปแบบของการสำรวจ โดยการใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือ เพื่อรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักศึกษาระดับอุดมศึกษาจากมหาวิทยาลัย 4 แห่งในจังหวัด นครราชสีมาซึ่งตั้งอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ได้แก่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตนครราชสีมา มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครราชสีมา และมหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล โดยมีจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling)

ข้อมูลซึ่งเก็บรวบรวมจากแบบสอบถามนำมาวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) โดยการแจกแจงความถี่ เพื่อหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน นอกจากนี้ยัง ใช้สถิติอ้างอิง (Inferential statistics) ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ t-test F-test และ Scheffe's method ได้ผลการวิจัยดังต่อไปนี้

5.1.1 ศึกษาการรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของนักศึกษา

ผลการวิเคราะห์การรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) สามารถแสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการรับรู้ สรุปผลได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับการรับรู้ ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ในระดับปานกลางโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.72 เมื่อทำการเรียงลำดับของการรับรู้ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีการรับรู้ความหมายของ AEC เป็นลำดับแรก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.97 รองลงมาคือ การรับรู้โอกาสและผลกระทบของการรวมกลุ่มทาง

เศรษฐกิจของอาเซียนต่อประเทศไทย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.87 และการรับรู้ถึงปัจจัยที่ส่งเสริมการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.78 ตามลำดับ

5.1.2 ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าถึงข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของนักศึกษา

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) สามารถสรุปผลได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่คิดว่าปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) เป็นลำดับแรกคือ ปัจจัยด้านความสนใจ คิดเป็นร้อยละ 20 รองลงมาคือ ปัจจัยด้านการสอนจากบุคลากร ตลอดจนการกำหนดวิชาเรียนในหลักสูตร คิดเป็นร้อยละ 13.1 และปัจจัยด้านคำบอกกล่าวของครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 12.7 ตามลำดับ

5.1.3 ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ คณะวิชา และชั้นปีการศึกษา ที่มีผลต่อการรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน พบว่า เพศที่แตกต่างกันมีการรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า เพศหญิงมีการรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในด้าน 1)โอกาสและผลกระทบของการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของอาเซียนต่อประเทศไทย 2)แนวทางการปรับตัวและการใช้ประโยชน์จากการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของอาเซียน 3)เป้าหมายของAEC 4)ปัจจัยต่อความสำเร็จของการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจอาเซียน และ 5)การปรับตัวของประเทศไทยและยุทธศาสตร์เศรษฐกิจของไทยมากกว่าเพศชาย

ด้านชั้นปีการศึกษา พบว่า ชั้นปีการศึกษาที่แตกต่างกันมีการรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ที่กำลังศึกษาในชั้นปีการศึกษาที่ 3 มีการรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในด้านความหมายของ AEC มากกว่าผู้ที่กำลังศึกษาในชั้นปีการศึกษาที่ 1 และ 2 นอกจากนี้ผู้ที่กำลังศึกษาในชั้นปีการศึกษาที่ 3 ยังมีการรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในด้านแนวทางการปรับตัวและการใช้ประโยชน์จากการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของอาเซียน มากกว่าผู้ที่กำลังศึกษาในชั้นปีการศึกษาที่ 2

นอกจากนี้ผลการศึกษายังพบว่าคณะวิชาที่กำลังศึกษาแตกต่างกันมีการรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งพบว่าผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในคณะแพทยศาสตร์ มีการรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในด้านความหมายของ AEC มากกว่าผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในคณะวิศวกรรมศาสตร์

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

นักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 เป็นนักศึกษาของคณะวิศวกรรมศาสตร์ รองลงมาคือคณะเทคโนโลยีสังคม และคณะวิทยาศาสตร์ ตามลำดับ ซึ่งผลการวิเคราะห์การรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) พบว่า นักศึกษายังมีระดับการรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากช่องทางในการให้ข้อมูลข่าวสาร รวมทั้งการประชาสัมพันธ์ยังมีไม่เพียงพอ ส่วนใหญ่นักศึกษามีการรับรู้ความหมายของ AEC เป็นลำดับแรก เนื่องจากเป็นข้อมูลเบื้องต้นที่นักศึกษาสามารถเปิดรับและทำความเข้าใจได้ง่าย รองลงมาคือ การรับรู้โอกาสและผลกระทบของการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของอาเซียนต่อประเทศไทย และการรับรู้ถึงปัจจัยที่ส่งเสริมการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ ตามลำดับ ซึ่งระดับการรับรู้ทั้งสามประเด็นนี้อยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน โดยนักศึกษส่วนใหญ่นึกถึงปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เป็นลำดับแรกคือ ปัจจัยด้านความสนใจของตนเอง รองลงมาคือ ปัจจัยด้านการสอนจากบุคลากร ตลอดจนการกำหนดวิชาเรียนในหลักสูตร และปัจจัยด้านคำบอกกล่าวของคนรอบตัว ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการรับรู้ของ จำเนียร ช่วงโชติ (2533) ได้กล่าวไว้ว่า ปัจจัยทางด้านจิตวิทยาของคนที่มียุทธูปการรับรู้มีหลายประการ เช่น ความสนใจ ความตั้งใจ ความต้องการหรือความปรารถนา และอิทธิพลของสังคม เป็นต้น สามารถสรุปได้ว่านักศึกษส่วนใหญ่นักศึกษายังไม่มีความสนใจในข่าวสารด้านประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนเท่าที่ควร ในส่วนของทางมหาวิทยาลัยยังไม่มีการเผยแพร่ข้อมูลให้นักศึกษารับรู้อย่างจริงจัง ไม่ว่าจะเป็นด้านการจัดกิจกรรมเพื่อเผยแพร่ข้อมูล การใช้สื่อต่าง ๆ เพื่อประชาสัมพันธ์ และคำบอกเล่าจากอาจารย์ในห้องเรียน เป็นต้น ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อปรับตัวและการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่กำลังจะเริ่มในอนาคต

ทางด้านปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) พบว่า เพศ ชั้นปีการศึกษา และคณะวิชาที่กำลังศึกษาที่แตกต่างกันมีผลต่อการรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) แตกต่างกัน โดยนักศึกษาเพศหญิงมีการรับรู้ข่าวสาร AEC มากกว่าเพศชาย ส่วนนักศึกษาคณะแพทยศาสตร์ มีการรับรู้ข่าวสาร AEC มากกว่านักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ อาจเกิดจากปัจจัยด้านความสนใจของตัวบุคคลในการรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่เท่ากัน จึงทำให้เกิดการรับรู้ที่แตกต่างกัน ส่วนนักศึกษาชั้นปีการศึกษาที่ 3 มีการรับรู้ข่าวสาร AEC มากกว่านักศึกษชั้นปีการศึกษาที่ 1 และ 2 สามารถอธิบายได้ว่านักศึกษชั้นปีที่ 1 และ 2 คิดว่ายังเป็นเรื่องไกลตัวจึงยังไม่ได้ตระหนักถึงความสำคัญของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนเท่าที่ควร

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย

1. กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศและหน่วยงานประชาสัมพันธ์อื่นๆที่เกี่ยวข้อง ควรเพิ่มสื่อและช่องทางการส่งต่อข่าวสารสู่ประชาชนรวมถึงนักศึกษาให้มีความหลากหลาย น่าสนใจ เพื่อการประชาสัมพันธ์ข่าวสารที่มีความสำคัญสามารถส่งผลถึงการรับรู้และการตระหนักถึงความสำคัญของประชาชนและนักศึกษา

2. สถาบันการศึกษาควรมีการส่งเสริมการติดตามข่าวสารที่มีความสำคัญอย่างข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนให้นักเรียนหรือนักศึกษาเห็นความสำคัญและมีการเตรียมความพร้อมทางด้านทักษะที่มีความจำเป็น โดยอาจมีการปรับหลักสูตรการเรียนการสอนที่ให้นักเรียนและนักศึกษาได้ศึกษาข้อมูลประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หรือจัดฝึกอบรมทักษะต่างๆ เช่น ความเป็นผู้นำ การทำงานเป็นทีม ตลอดจนทักษะภาษาด้วยเช่นกัน

3. นักเรียนและนักศึกษา ควรตระหนักว่าปัจจุบันตนเองยังมีข้อมูลประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่เพียงพอ ควรมีการศึกษาและติดตามข้อมูลเพิ่มเติม ตลอดจนจัดกิจกรรมบอกต่อเพื่อนหรือคนรอบตัว เพื่อที่ข้อมูลในส่วนนี้จะสามารถเข้าถึงบุคคลทั่วไปได้อย่างทั่วถึง เพื่อที่จะเตรียมความพร้อมรับมือกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่กำลังจะเริ่มต้นขึ้นในอีกไม่กี่ปีข้างหน้า

5.3.2 ข้อเสนอแนะจากนักวิจัย

1. จากการศึกษาพบว่านักศึกษามีความต้องการสื่อประชาสัมพันธ์ที่หลากหลายและครอบคลุมเพื่อที่จะได้รับข้อมูลอย่างทั่วถึง จึงควรทำการศึกษาประสิทธิภาพของสื่อรูปแบบต่างๆ ในการส่งต่อข้อมูลให้เข้าถึงกลุ่มนักศึกษาได้ดีที่สุด และเนื้อหาเฉพาะทางในส่วนใดที่นักศึกษาให้ความสนใจ เพื่อที่หน่วยงานและผู้เกี่ยวข้องจะสามารถเตรียมข้อมูลที่ตรงกับความต้องการของนักศึกษามากยิ่งขึ้น

2. การศึกษากับสถานประกอบการและผู้เกี่ยวข้องว่าทักษะและความรู้นอกห้องเรียนในส่วนใด ที่นักศึกษาควรมี เมื่อเริ่มใช้ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เพื่อให้นักศึกษาสามารถเตรียมความพร้อมของตนเองในการทำงานจริง

3. การศึกษาระดับทักษะและความรู้พื้นฐานที่จำเป็นเมื่อมีการเริ่มใช้ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษา เพื่อประเมินความพร้อมและสิ่งที่จะต้องแก้ไขปรับปรุง

บรรณานุกรม

- กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ. (2551). ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC). [ออนไลน์]. ได้จาก:
<http://www.thaifita.com/thaifita/Home/tabid/36/ItemId/4374/ctl/Details/Mid/582/Default.aspx>
- กาญจนา นัยวัฒน์. (2544). บทบาทของสื่อมวลชนภาครัฐและการรับรู้ข่าวสารด้านสิ่งแวดล้อมของ
เยาวชน: กรณีศึกษาจังหวัดน่าน. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- กัญญา ปักโคทะกัง. (2554). การคุ้มครองลิขสิทธิ์ของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน. วิทยานิพนธ์
นิติศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2548). การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล. พิมพ์ครั้งที่ 7.
กรุงเทพฯ: บริษัท ชรรมสาร จำกัด.
- ขวัญฤทัย สายประดิษฐ์. (2550). ได้ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาความคิดเห็นของข้าราชการสถาบัน
เทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือที่มีต่อการรับรู้ข่าวสารผ่านสื่อประชาสัมพันธ์.
พัฒนาเทคโนโลยีศึกษา. 19(6) ม.ค. - มี.ค. : 60 - 66.
- คณิต ไช้มุกต์. (2546). สถิติพื้นฐาน. นครราชสีมา: สำนักพิมพ์น้ำฝน จำกัด.
- จำเนียร ช่วงโชติ. (2516). จิตวิทยาการรับรู้และเรียนรู้. กรุงเทพฯ: พิมพ์ลักษณ์.
- ฉัตรยาพร เสมอใจ. (2550). พฤติกรรมผู้บริโภค. กรุงเทพฯ: บริษัท ซีเอ็ดดูเคชั่น จำกัด (มหาชน).
- ดาริกา โทธิรุกข์. กลไกทางกฎหมายในการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน. วิทยานิพนธ์
นิติศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นราศรี ไวนิชกุล และ ชุสศักดิ์ อุดมศรี. (2548). ระเบียบวิธีวิจัยธุรกิจ. พิมพ์ครั้งที่ 15. กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประไพ จันทร์อินทร์. (2552). การรับรู้และความต้องการข่าวสารประชาสัมพันธ์ห้องสมุดของ
นักศึกษาและอาจารย์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตหาดใหญ่. [ออนไลน์]. ได้จาก:
thesis.swu.ac.th/swuthesis/Pha_En_Man/Apiyanee_P.pdf
- ศรัณย์ธร ศศิธนากรแก้ว (2547). การรับรู้และการยอมรับศูนย์บริการสารสนเทศชุมชนในชุมชน
ชนบทไทย. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรศึกษบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ สมชาย หิรัญภักดี และ สิริอร จำปาทอง. (2548). จิตวิทยาธุรกิจ. กรุงเทพฯ: บริษัท ชรรมสาร จำกัด.
- ศูนย์บริการการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี. (2554). จำนวนนักศึกษาประจำปีการศึกษา 2554. [ออนไลน์]. ได้จาก: <http://www.sut.ac.th/ces/>
- สุวิมล ศิริกานันท์. (2550). การสร้างเครื่องมือวัดตัวแปรในการวิจัยทางสังคมศาสตร์: แนวทางสู่การปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักบริการการศึกษามหาวิทยาลัยวงษ์ชีวิตกุล. (2554). จำนวนนักศึกษาประจำปีการศึกษา 2554. [ออนไลน์]. ได้จาก: <http://reg.vu.ac.th/>
- สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน. (2554). จำนวนนักศึกษาประจำปีการศึกษา 2554. [ออนไลน์]. ได้จาก: <http://www.basr.rmuti.ac.th/BasrNew/>
- สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา. (2554). จำนวนนักศึกษาประจำปีการศึกษา 2554. [ออนไลน์]. ได้จาก: <http://www.nru.ac.th/web/academic/main.php>
- อนเนก สุวรรณบัณฑิต และ ภาสกร อุดุลพัฒน์กิจ. (2550). จิตวิทยาบริการ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์อุดุลพัฒน์กิจ.
- Benjamin, T.L. et al. (1994). *Psychology*. 3rd, Macmillan College Publishing: New York.
- Liew, C. L., Foo, S. and Chennupati, K.R. (2000). A study of graduate student end-users' use and perception of electronic journals. *Online information review*. Available from: www.emerald-library.com. 24(4): pp. 302 - 315.
- Murphy, H.C and Jongh, H. 2011. Student perceptions of information system subject learning in hospitality management degree programmers A study of contexts for "deep learning". *International Journal of Contemporary Hospitality Management*. Available from: www.emeraldinsight.com/0959-6119.htm. 23(3): pp. 393-409.
- Schiffman, G.L. and Kanuk, L.L. (1991). *Consumer Behavior*. 4th, Prentice-Hall: New Jersey.

ภาคผนวก

แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

แบบสอบถามงานวิจัย

เรื่อง

การรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในประเทศไทย

คำชี้แจงสำหรับผู้ตอบแบบสอบถาม

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของนักศึกษา ปริญญาตรีที่มีผลต่อการเข้าถึงข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษา และปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ คณะวิชา และชั้นปีการศึกษา ที่มีผลต่อการรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 4 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐาน เกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 การรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

ส่วนที่ 3 ปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

ขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงที่ท่านกรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามนี้
เพื่อผู้วิจัยจะได้นำไปแก้ไขปรับปรุงและพัฒนาต่อไป

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐาน เกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง () หน้าข้อความที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ () ชาย () หญิง

2. ชั้นปีการศึกษา

() ชั้นปี 1

() ชั้นปี 2

() ชั้นปี 3

() ตั้งแต่ชั้นปี 4 ขึ้นไป

3. สำนักวิชา

() สำนักวิชาวิทยาศาสตร์

() สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม

() สำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร

() สำนักวิชาแพทยศาสตร์

() สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์

() สำนักวิชาพยาบาลศาสตร์

() สังคมศาสตร์

() เศรษฐศาสตร์

() มนุษยศาสตร์

() ครุศาสตร์

() นิเทศศาสตร์

ส่วนที่ 2 การรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่องว่างที่ตรงกับระดับการรับรู้ของท่านมากที่สุด

- 5 = ทั้งหมด (ระดับ 81 - 100%)
 4 = เกือบทั้งหมด (ระดับ 61 - 80%)
 3 = ก้ำกึ่ง (ระดับ 41 - 60%)
 2 = ไม่ทั้งหมด (ระดับ 21 - 40%)
 1 = ไม่รับรู้เลย (ระดับ 1 - 20%)

ข้อมูลเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)	ระดับการรับรู้				
	5	4	3	2	1
1. ความหมายของ AEC					
2. ความเป็นมาของ AEC					
3. วัตถุประสงค์การจัดตั้ง AEC					
4. เป้าหมายของ AEC					
5. หน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการประสานงาน					
6. กลไกการดำเนินการของ AEC					
7. ปัจจัยต่อความสำเร็จของการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของอาเซียน					
8. ปัจจัยที่ส่งเสริมการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ					
9. โอกาสและผลกระทบของการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของอาเซียน: นับต่อไทย					
10. แนวทางการปรับตัวและการใช้ประโยชน์จากการรวมกลุ่มทาง เศรษฐกิจของอาเซียน					
11. นโยบายของภาครัฐต่ออาเซียน					
12. การปรับตัวของประเทศไทยและยุทธศาสตร์เศรษฐกิจของไทย					

ส่วนที่ 3 ปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด (เลือกตอบ
ได้ไม่เกิน 3 ข้อ)

ปัจจัยที่ทำให้ท่านติดตามและศึกษาข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

- () บุคลิกภาพ – ท่านมีความกระตือรือร้น ชอบติดตามข่าวสารต่างๆ อยู่เสมอ
- () ทักษะคิด – ท่านมีความคิดที่จะติดตามข่าวสารอยู่เสมอ เพื่อให้ทันต่อเหตุการณ์ในสังคม
- () ความสนใจ – ท่านมีความสนใจข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจและความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ รวมทั้งข่าวสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อเตรียมความพร้อมในการทำงานหรือใช้ประโยชน์จากข้อมูลในด้านอื่นๆ
- () ประสบการณ์เดิม – ท่านมีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ทำให้เกิดการศึกษาค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติม
- () ความชัดเจนและครอบคลุมของสื่อประชาสัมพันธ์ ในการเผยแพร่ข่าวสารให้มีความน่าสนใจ
- () คำบอกกล่าวคนรอบตัว ให้ตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นในการศึกษาข้อมูล
- () การสอนจากบุคลากร ตลอดจนการกำหนดวิชาเรียนในหลักสูตรให้มีการติดตามข่าวสารที่สำคัญ
- () การจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องของมหาวิทยาลัย เพื่อสนับสนุนให้เกิดการรับรู้และศึกษาข้อมูลข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

-- ขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงที่ท่านกรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามนี้ --

ประวัติผู้เขียน

รองศาสตราจารย์. ดร.ขวัญกมล คอนขวา ปัจจุบันดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ทางด้านเศรษฐศาสตร์ อาจารย์ประจำสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการ สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ปัจจุบัน อายุ 53 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ปริญญาโทและปริญญาเอกทางด้านเศรษฐศาสตร์ เมื่อสำเร็จการศึกษาได้เข้าทำงานในตำแหน่งเจ้าหน้าที่วิเคราะห์ผังเมือง กรมโยธาธิการและผังเมือง กระทรวงมหาดไทย ได้ประมาณ 6 ปี หลังจากนั้นได้โอนมารับราชการ ณ. สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ในตำแหน่งเศรษฐกร ได้ประมาณ 6 ปี จึงลาออกจากการรับราชการ มาดำรงตำแหน่งปัจจุบันดังกล่าวแล้วข้างต้น โดยรับผิดชอบการสอนในระดับปริญญาตรี และปริญญาโท มากกว่า 10 รายวิชา

จากประวัติการทำงานดังกล่าวทำให้มีประสบการณ์ในการทำงาน และทำวิจัยเป็นจำนวนมาก สามารถสรุปได้ดังนี้

1. ผลงานที่รับผิดชอบเป็นหัวหน้าโครงการวิจัย

1.1 การผลิตและการส่งออกกุ้งสดแช่เย็นแช่แข็ง (2540)

1.2 การศึกษาเพื่อพัฒนาหัตถกรรมในครัวเรือน ชนบทสู่ระบบการค้าเชิงพาณิชย์ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (2542)

1.3 การรับรู้ข่าวสารด้านเศรษฐกิจการเกษตรของครัวเรือนเกษตรกรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (2543)

1.4 ศักยภาพและแนวโน้มการค้าชายแดนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย (2544)

1.5 การศึกษาวิเคราะห์ความต้องการของผู้ประกอบการ SMEs เบื้องต้นในจังหวัดนครราชสีมา (2544)

1.6 โครงการศึกษาการจัดทำแผนแม่บทด้านการจรรยาบรรณและขนส่งเมืองในภูมิภาคจังหวัดบุรีรัมย์ นครราชสีมา และฉะเชิงเทราสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งจราจร (2546-2548)

1.7 An Analysis of SMEs' Problem and Basic Demands Between Thailand and China (Case Study Nakhon Ratchasima and Guiyang) (2545)

1.8 การศึกษาศักยภาพและแนวโน้มการจัดการการค้าปลีกในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (2548)

1.9 ศักยภาพการพัฒนาทางการตลาดของเครื่องตีผสมปูนไฟรของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (2548)

- 1.10 การวิเคราะห์อุปสงค์ และอุปทานกาแฟของประเทศไทย (2550)
- 1.11 การประเมินผลหลักสูตรการจัดการมหาบัณฑิต (2551)
- 1.12 การเพิ่มศักยภาพชุมชนชนบทสำหรับการรองรับธุรกิจบริการท่องเที่ยวในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (2552)
- 1.13 พฤติกรรมและปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าและบริการของผู้สูงอายุบนพื้นฐานเศรษฐกิจพอเพียง (2553)
2. ผลงานที่รับผิดชอบเป็นผู้ร่วมวิจัย
 - 2.1 ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนบางรายวิชาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี (2540)
 - 2.2 การประเมินศักยภาพการผลิตพืชสมุนไพรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเพื่อใช้เป็นอาหาร (2543)
 - 2.3 การวิจัยสถานการณ์ความปลอดภัยจากการปนเปื้อนสารเคมีและจุลินทรีย์ในผักและผลไม้ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง : กรณีศึกษาดลาดสด-รถเร่ของโครงการคลังสมองแห่งชาติ (2550)

นางสาวนิรมล กลัดสมบูรณ์ เกิดวันที่ 14 มีนาคม พ.ศ. 2532 ที่อยู่ปัจจุบัน บ้านเลขที่ 2377/59 บ้านพักครู โรงเรียนสิงห์สมุทร ตำบลตัดหีบ อำเภอศีขรพิสัย จังหวัดชลบุรี 20180 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรวิทยาการสารสนเทศบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ในปีการศึกษา 2550 จากนั้นได้เข้าศึกษาคณะระดับปริญญาโท หลักสูตรการจัดการมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี และสำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2554 ปัจจุบันมีตำแหน่งเป็นผู้ช่วยสอน สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ปัจจุบันยังไม่มีผลงานทางวิชาการ